No 2658 Zaterdag 9 Februari 1935 52ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elke Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.– bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.–
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elke regel meer 10 cts.

Canossa.

In het jaar 1077 verscheen Keizer Hendrik IV als boeteling op het kasteel Canossa, om van Paus Gregorius VII vrijspreking te vragen van de Pauselijke ban om zijn kroon te redden.

Met Bismark den ijzeren kanselier is het woord *Canossa*- heel bekend geworden, toen deze kanselier tijdens de „cultuurkampf" deze merkwaardige woorden sprak „Wir gehen nicht nach Canossa," en toch nog geen tien jaren later voor den Paus een voetval deed om weer de betrekkingen te herstellen.

De Geschiedenis vooral in de latere jaren kent meerdere dergelijke Canossatochten.

De laatste was die der Franse regering in de eerste week van het nieuwe jaar.

Voor het eerst sinds 1870, dus voor de eerste maal in de geschiedenis van de Franse republiek, bracht een Frans minister een officieel bezoek aan het Vaticaan. In 1903 bracht de Franse president Loubet en de Franse minister van Buitenlandse zaken een bezoek aan Rome, waarbij het strenge protocol, dat het Vaticaan, na de roof van de Kerkelijke Staten, bij vorstelijke bezoeken handhaafde, op een brute wijze werd overschreden. Het was in die dagen, dat het Franse anti-clericalisme fel oplaaide, en de meest hatelijke maatregelen tegen de Katholieke Kerk trof.

Leo XIII, de grijze en eerbiedwaardige Paus, protesteerde op waardige wijze tegen deze houding van Frankrijk, en als gevolg daarvan eiste toen **de oppermachtige loge in Frankrijk** de opzegging van de diplomatieke betrekkingen met het Vaticaan. Wat kort daarop op een zeer onhoffelijke wijze gebeurde.

De Kerk heeft voor Frankrijk afgedaan, zo zeide Combes, bij die gelegenheid in de Kamer, wij verlaten het Vaticaan en wij komen er niet meer terug. De Staat heeft met de Kerk niet meer te doen.

Nog geen 20 jaar later, in het begin van 1923, zag Briand de noodzakelijkheid voor Frankrijk in, om naar het Vaticaan terug te keren. Eerst polste de Franse staatsman den nuntius in Parijs, mgr. Ceretti en toen hem daar bleek, dat het Vaticaan vergevingsgezind was, ging minister Jonart naar Rome om daar officieel de onderhandelingen te openen, die leiden tot een overeenkomst tussen Frankrijk en het Vaticaan, waaraan het Franse parlement in Juni 1923 na een indrukwekkende rede van Briand, zijn goedkeuring hechtte. Spoedig daarop werden de diplomatieke betrekkingen hersteld en de wederzijdse gezanten benoemd.

Toen kort daarop het anti-clericale kartel weer aan het bewind kwam, eisten de anti-clericalen opnieuw een verbreking der betrekkingen, maar niemand minder dan Herriot verzette zich daartegen met kracht en verklaarde, dat de nationale belangen van Frankrijk, het handhaven der diplomatieke betrekkingen noodzakelijk maakten.

En nu, nauwelijks tien jaar later, brengt de regering zelf een officieel bezoek aan den Paus, hebben langdurige besprekingen tussen het Vaticaan en den Fransen minister plaats en heel de Franse pers juicht deze nauwe betrekkingen toe.

Ook de Franse loge heeft de juistheid weer ondervonden, van het zo rake en scherpe woord van een Joseph de Maistre: „Qui mange du Pape en meurt", wat letterlijk vertaald betekent: „Wie van den Paus eet, sterft er aan".

De Franse loge meende in 1903 den Paus te hebben afgemaakt. De Kerk had afgedaan, die oude man daar op het Vaticaan, was voortaan zonder invloed door zijn eenzaamheid, aldus minister Viviani.

En nauwelijks dertig jaar later, is die invloed van den ouden man in Rome, groter dan de laatste 50 jaar ooit het geval geweest is. Een Frans minister reist naar het Vaticaan om namens zijn regering den Paus een kostbaar geschenk aan te bieden en langdurig met den Paus en zijn staatssecretaris overleg te plegen over belangrijke actuele vraagstukken. En de loge ligt neergeslagen en vernietigd. Haar macht en invloed, die 30 jaar geleden nog schier onoverwinnelijk leek, is overal gebroken. In Italië en Duitsland is de loge vernietigd, in Engeland speelt ze geen rol meer. In Portugal is ze verdwenen, in Spanje is haar uitroeiing nog een kwestie van korte tijd. In België en Frankrijk bestaat ze nog, maar haar invloed is tanende.

Zelfs het hoofdorgaan van de Franse loge in de dagen van Combes, Le Temps, schrijft nu, dat Frankrijk van de dwalingen zijns weegs is teruggekomen en dat de z.g. clericale kwestie van het tapijt verdwenen is en daarom de regering wijs gehandeld heeft, de consequenties van deze feiten te aanvaarden en opnieuw een daad heeft gesteld, welke de samenwerking tussen beide machten, Kerk en Staat, zal ten goede komen.

Zo sterk is hier de logica van de macht der feiten, dat de liberale correspondent van de N. R. Crt. te Parijs thans openlijk schrijft, dat opnieuw gebleken is, dat wie zich tegen de macht van de Paus keert, bedrogen uitkomt.

Zo beschouwd is dit bezoek van Laval aan het Vaticaan ongetwijfeld van grotere betekenis dan de overeenkomst met Mussolini.

Want door het bezoek op het Vaticaan sloeg het boek van de wereldhistorie weer een nieuwe pagina op, waar we met duidelijke letters de woorden van Schaepman lezen: „De Pausen sterven niet".

Over de suppletoire begroting en nog wat.

We hebben onze eerste suppletoire begroting voor het jaar 1935 gehad.

Suppletoir is immer iets of wat buiten de gewone loop van zaken om: en daarom is het te begrijpen, dat er wel eens momenten komen kunnen, dat een of ander lid een huivering voor het ongewone merken laat, wat op Dinsdagavond het geval was met de Hr. Bichon.

Art 104 van het thans vigerende regeringsreglement, zegt o.a. dat de begroting niet bij wet in Holland behoeft te worden vastgesteld, wanneer er geen bijdrage uit 's Rijks schatkist wordt gevorderd tot aanvulling der koloniale middelen.

En nu bleek, dat de Hr. Bichon enige vrees had, dat door een suppletoire begroting, waarbij geen staat van inkomsten was aangegeven, zulk een gewijzigde begroting wel eens boven de inkomsten gaan kon, waardoor dan bij een wet, in Holland de begroting moet worden vastgesteld en de Raad het budgetrecht verloor.

In het thans vigerende reglement, stond nog wel niets over gewijzigde begrotingen, maar in het toekomstige reglement, was dit wel het geval.

Welke opvatting, zo vroeg de Heer Bichon, heeft het Bestuur daaromtrent?

Het was echter ons niet aanstonds zo duidelijk wat de Hr. Bichon bedoelde, en aan de administrateur van financiën evenmin. Eerst nadat de voorzitter zich in het debat van de beide Heren had gemengd, werd de zaak klaar en duidelijk, en bleken ook de opvattingen van Raad en Bestuur parallel te lopen.

Van de Admninistrateur hoorden we nog, dat het Gouvernement plannen heeft, de invorderingsverordening aan te vullen.

De Hr. Bichon vroeg, namens de Raad om dit zo spoedig mogelijk te doen in het belang van belastinginner en belastingbetaler.

En omtrent de grote uitgaven aan Hato, zonder voorkennis van de Raad, kon men enig excuus vinden, in het snelle tempo waarmede dit vliegveld moest worden ingericht, maar was de Raad toch niet volkomen tevreden gesteld.

Het meest belangrijke punt van de avond, was wel de subsidie aan de ambachtschool.

Door het Bestuur was op deze begroting een subsidie voorgesteld van *f* 3500. De Raad had voorgesteld deze te verhogen met *f* 9000.

De gemachtigde van het Bestuur had reeds in de algemene beschouwingen gezegd, dat het Bestuur dit amendement niet wilde overnemen. Daarom kwam de Hr. Sprockel nu dit amendement voorstellen en verdedigen. De toeloop voor de Ambachtschool was na de indiening van de begroting buitengewoon geweest. 180 leerlingen hebben dit jaar de school verlaten, waarvan velen van de Mulo, en moeten nu deze jongens weer zoals het vorige jaar, maar blijven rondlopen? Het bestuur kon na het toelatingsexamen deze jongens niet de straat op sturen. Een nieuwe uitbreiding van de school is nodig. De twee afdelingen van het timmeronderwijs zijn te veel voor een persoon. Een goede, bevoegde onderwijskracht uit Holland is er nodig. Juist omdat er hier aan de ambachtschool geen staf is, daarom moeten de enkele leiders zeer bekwaam zijn.

De Hr. van der Drift antwoordde, dat het Bestuur het amendement Sprockel niet kon overnemen, daar het Bestuur nog geen gelegenheid had gehad om het nut en de noodzakelijkheid van het voorgestelde te controleren.

Het amendement werd dus in stemming gebracht en met algemene stemmen aangenomen.

De Hr. Sprockel had nog de verdediging op zich genomen van een andere niet minder sympathieke zaak.

In deze begroting had het Bestuur voorgesteld de toelage der verpleegden van het melaatsengesticht, wat tot nu toe *f* 1.50 per dag was, te verhogen.

Zeer terecht had de Raad de opmerking gemaakt, dat het bevreemdend was, dat, nu in deze tijden, alles goedkoper was, het gesticht met de verpleeggelden niet volstaan kon.

Het Bestuur had hierop geantwoord, dat deze verhoging was tot voorkoming van deficit en aflossing van schuld.

We kunnen het begrijpen, dat dit antwoord voor de Raad niet bevredigend was. Waarom zijn er **nu** verliezen?

Is de administratie van het Gesticht wel in orde?

Is het Beheer wel goed?

Maar, zegt de Hr. Sprockel zeer terecht; het blijft niet bij vragen, men maakt toch gevolgtrekkingen niet in 't voordeel van 't gesticht. De Hr. Sprockel was dan op onderzoek uitgegaan en deelde zijn resultaten mee.

Reeds in Augustus 1932, is door den toenmaligen directeur van het gesticht aan de openbare Gezondheidsdienst een schrijven gericht, waarin de verschillende verliezen waren opgegeven over de laatste 10 jaren en die door het St. Elisabethsgesticht waren gedekt. Deze verliezen bedroegen toen reeds ruim *f* 20.000. In datzelfde schrijven wordt gememoreerd een schrijven van 1927, waarin naar aanleiding van de tekorten een verzoek gedaan werd, om het verpleeggeld te brengen van *f* 1.— per dag op *f* 2.—. Het verpleeggeld werd toen slechts gebracht op *f* 1.50, waardoor tekorten bleven ontstaan. Op genoemd schrijven echter van Aug. 1932, werd nimmer een antwoord ontvangen. Spr. vermeldde hier nog, dat een Zuster dezelfde vergoeding ontvangt als een verpleegde, *f* 1.50 per dag. En deze verpleegsters van de gevreesde ziekte ontvangen geen overtochts- of uitrustingskosten, geen salaris, geen pensioen. **Alleen, wanneer ze door de ziekte worden** aangetast, kunnen ze als patient de vergoeding ontvangen van *f* 1.50 per dag. Een Zuster is door de ziekte aangetast en wordt in dat gesticht verpleegd; maar de verpleegkosten van deze Zuster worden niet door 't gouvernement, maar door het St. Elisabethsgasthuis bekostigd.

Het doel, waarom Spr. dit mededeelde, is niet om verhoging te krijgen van subsidie, maar om te voorkomen, dat naar aanleiding van de gewisselde stukken minder gunstig over het gesticht zou geoordeeld worden. De stille offervaardigheid van de Zusters is een betere appreciatie waard.

De gemachtigde van het Bestuur de Hr. van der Drift sloot zich aan bij de woorden van den Hr. Sprockel en deelde mede, dat indertijd bij de gevraagde verhoging het Bestuur nog niet de middelen bezat, om de opgave voldoende te controleren: doch nu het Bestuur dit gedaan heeft, wenst het ook de gevolgen te aanvaarden, en de tekorten te dekken.

De gehele suppletoire begroting werd zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

Nog werd aangenomen de ontwerpverordening, regelende de uitoefening van de geneeskunst. Drie amandementen van den Hr. Maduro, werden door de gemachtigde van het Bestuur Dr. Henriquez overgenomen.

Staande de vergadering werd nog aangenomen een kleine wijziging in de Mijnverordening, welke dezelfde avond bij de stukken was ingekomen.

Onder deze stukken waren een ontwerp ongevallenregeling en onteigening.

Een antwoord van den Gouverneur op het schrijven van de Raad naar aanleiding van het geval Evertz, waarin Z. Exc. mededeelde, dat bij onderzoek van het geval van een onjuist beleid niets gebleken was.

Een rekest van een twintigtal personen over de winkelsluiting.

En ten slotte enkele exemplaren van de Despertador, over het meren van zeilschepen aan de oude en nieuwe pier van Aruba.

„Zonder God".

Met diepe weemoed moet men denken aan hetgeen in zoveel jaren godloos sovjet-regime aan godsdienstzin vernietigd is in het gemoed van een zoo diep-gelovig volk als het Russische.

Soms komt een enkel accent scherp belichten wat reeds verloren ging.

In 1933 zou de godlozenbeweging reeds vijf millioen leden hebben geteld.

In 1928 hield men een collecte voor een luchtschip waaraan men den tartenden naam had durven geven „Zonder God": 55000 roebel was de opbrengst.

Met Kerstmis hield men een collecte voor een onderzeeboot, met denzelfden God-uitdagenden naam: twee millioen roebel werd nu opgebracht. De „moed" was toegenomen.

Is het niet om te huiveren?

Juist in een tijd, dat de wereld de komst viert van den Godmensch, dat wij, Nederlanders, zoo pijnlijk zijn herinnerd aan de machteloosheid van den vernuftigen mens tegenover de ontketerde elementen, treft het ons te pijnlijker dat deze in cynische Godshaat juist aan die instrumenten van zijn vindingrijken geest: luchtschip en onderzeeër, die wel het meest op Godshulp zijn aangewezen, een naam durft geven, welke den goddelijken bijstand op hondse wijze afwijst.

Verblinding, die ten verderve voert.

En moge de christelijke wereld begrijpen dat tegenover een dergelijke volslagen satanische mentaliteit slechts één houding mogelijk is: scherp en onverbiddelijk verweer.

Tot redding en behoud van de hoogste goederen der mensheid.

Het Collegium Neerlandicum.

Slot.

De dagorde van het college was zoals van den Bosch schrijft als volgt:

„De schooltijd vangt aan te 9 uur en eindigt te 3 uur, onderbroken door een pauze voor het gebruik van het middagmaal (lunchen) en voor spel. Deze middagmalen werden, zooals alles in deze kolonie, in platte manden boven op het hoofd gedragen en naar school gebracht. De leerlingen gingen namelijk in het middaguur niet naar huis, in verband met de vaak groote afstanden en het feit, dat bijna alle leerlingen des morgens met platboomde schuitjes met banken door een zwarte op de achterplecht voortgeboomd, naar school gebracht en 's middags weer gehaald moesten worden — het zoontje van den Gouverneur in een schuitje wit met goud afgezet en met een roode tent en roode gordijntjes. Zaterdags was er geen school in verband met het belangrijke aantal Israëlitische leerlingen."

Het is zeer goed mogelijk, dat men des Zaterdags vrij gaf in verband met het belangrijke aantal Israëlitische leerlingen."

Maar opmerkenswaardig is toch wel dat op Curaçao sinds jaren alle scholen, ook de katholieke, op Zaterdag vrij hebben.

Een feit echter is het zeker, dat het collegium Neerlandicum nooit veel Israelitische leerlingen heeft geteld. Deze kinderen gingen veel meer, om niet te zeggen uitsluitend, naar de school van A. Brouwer wiens naam reeds meermalen in dit artikel is genoemd.

Merkwaardig is dan ook wel, dat onder de namen van de leden van het „Collegium Neerlandicum" haast geen Isralieten voorkomen. En de enkele die er in voorkomt, staat in verband met de Israelietische families die juist in die jaren zich afgescheiden hebben van de Joodse Synagoge.

De katholieke kinderen en ook talrijke protestanten van ouders met brede opvattingen gingen naar de school van Huyke, die wel als een der beste onderwijzers bekend was.

Van den Bosch schrijft verder in „De Vacature."

De groote vacantie duurde 4 weken, van half December tot half Januari, dit in verband met de omstandigheid, dat de inwoners omstreeks Kerstmis allerlei feesten en volksvermakelijkheden houden. In dien tijd ging het onderwijzersgezin op uitnoodiging van de ouders der leerlingen bij verschillende plantages logeeren. Deze plantages, die in den regel over zeer groote grondoppervlakten de beschikking hadden, bezaten slechts een betrekkelijk klein gedeelte waar de plantengroei wat weelderiger was en waarop woonhuis, stallen en bijgebouwen stonden. Zij vormen oasen in de dorre woestijnij met klippen, waar de geiten (cabrieten) graasden. Een van deze plantages werd gaarne bezocht omdat de eigenaar, evenals de Directeur der school van schaken hield en de dames herinneringen uit Holland konden ophalen.

Deze plantages waar de familie Maronier logeren ging, waren Marchena en Knip, beiden eigendom van de familie Heldewier Vignon, afkomstig uit Friesland.

Met deze familie „konden de dames herinneringen uit Holland ophalen".

Ook verkeerde men veel met de fam. Statius Muller, die toen op „de Hoop" woonde.

Andere families die in het dagboek en de rondzendbrieven vermeld worden zijn Richard (officier) Krafft, Gravenhorst, v/d Wall Arneman, Hellmund, Schotborgh, de Haseth, Penha, de Casseres, Gaerste, Henriquez de Castro.

Ook van het reeds vermelde bestuur der school mocht de familie Maronier vele blijken van vriendschap ondervinden en alle mogelijke medewerking en steun.

Over de groei der school schrijft van den Bosch:

Drie maanden vóór de groote vacantie begonnen met 30 leerlingen, bleek het aantal bij de nieuwe inschrijving half Januari reeds tot over de 100 toegenomen; de daarna toegevoegde meisjesafdeeling breidde dit aantal nog belangrijk uit.

Nadat de school een jaar bestaan had, bleek, dat men over 't algemeen de meeste waarde hechtte aan het onderwijs in Fransch, Duitsch, Engelsch en Spaansch, terwijl het docerenvan de zuivere uitspraak van het Nederlands als eerste eisch werd gesteld. Het Hollandsch, dat in dien tijd in de kolonie geschreven en gesproken werd, was vaak erbarmelijk slecht, waartoe niet weinig bijdroeg het gebruik door een groot deel van de bevolking van een mengsel van Indiaans, Portugees, Engels en Hollands, genaamd papiamento of papiëments, dat niet alleen door de inlanders, maar vaak ten huize van deftige families werd gebruikt. Ook de leerlingen spraken dit patois, zeer vlug en gaarne, terwijl slechts enkelen zich gemakkelijk in het Hollandsch uitdrukten. Daarbij kwam, dat meerdere leerlingen, na oprichting van de school, door de ouders van de kostscholen in Amerika werden teruggeroepen, zoodat het hoofd meerdere lessen in de hoogste klassen in het Engelsch moest geven.

Gaandeweg kwamen er ook eenige leerlingen uit St. Domingo, St. Thomas en de kust van Zuid-Amerika, die in het inmiddels in de school ingerichte internaat algeheele huisvesting vonden.

We zien dus hier, dat het Neerlandicum zich langzamerhand geheel ging inrichten naar de bestaande colleges op Curaçao.

De zorg voor zulk een internaat kwam veelal neer op de vrouw van den directeur. Dit was ook met het Neerlandicum het geval.

En zoo schrijft van den Bosch:

„Bij de beperktheid van voedingsmiddelen, die behalve maïs alle moesten worden ingevoerd, was dat niet gemakkelijk. Het gemetselde fornuis met open vuren, waarboven de kookpotten met kettingen aan stangen moesten worden opgehangen, kon niet altijd de juiste temperatuur leveren — later werd dit fornuis door houtskoolkachels vervangen. Als een schip aardappels aanvoerde en men kon er met veel moeite een half mud van bemachtigen, was dat een groote traktatie. Maïs wordt op vele manieren bij alle maaltijden gebruikt. Een groote ver-

Fuiven op schepen in de haven.

Meerdere malen heeft men ons gevraagd, de aandacht te willen vestigen op de drijvende restaurants in onze haven. De mailsteamers die Curaçao aandoen worden zeer veel gebruikt voor 't geven partijen. We geven gaarne toe, dat daardoor vele plaatselijke restaurants en hotels gedupeerd worden, alsmede het bedienend personeel daarvan, alsmede ook de publieke kas, die door het serveren van dranken, waarop geen invoerrecht geleverd is, schade ondervindt.

Van de andere kant moeten ook de scheepvaartmaatschappijen bestaan en kunnen we ons begrijpen, dat zij op deze wijze reclame maken voor hun lijnen. We willen thans even de aandacht vestigen op een bericht uit New York.

Krachtens een besluit van burgemeester La Guardia mogen op de schepen, die in de haven van New York liggen, geen partijen meer worden gegeven. De burgemeester verklaart hiermede, dat, naar hem gebleken is, de bemanning bij deze partijen als bedienend personeel fungeert en de muziek door de scheepskapel wordt verzorgd, waardoor evenzovele plaatselijke krachten werkloos blijven. Bovendien worden maar al te dikwijls wijnen en dranken geserveerd, waarop geen invoerrechten zijn betaald, hetgeen oneerlijke concurrentie betekent ten opzichte van ter plaatse gevestigde firma's. Voor het geval de scheepvaartmaatschappijen weigeren mede te werken, dreigt La Guardia voor het exploiteren van een „drijvend restaurant" een vergunning verplicht te zullen stellen, waarvoor dan betaald zou moeten worden.

We weten dat ook in Suriname, en in verschillende havenplaatsen in Zuid Amerika, dergelijke bepalingen bestaan. Maar willen daarmee niet beweren, dat ze nu hier in Curaçao ook moeten opgenomen worden. Wij kunnen dat niet beoordelen.

Doch we hebben daarvoor een Kamer van Koophandel, waar beide partijen in vertegenwoordigd zijn, die het wel en wee van een dergelijke maatregel kunnen overwegen.

BERICHTEN.

Bekendmakingen.

De telegrambesteller G. A. Nisbeth is ingaande 1 Februari 1935 benoemd tot tijd. hulpbrievenbesteller op Curaçao.

Aan den tijd. hulpbrievenbesteller op Curaçao P. B. Flores is per 1 Maart 1935 eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

S. R. Francisca is ingaande 1 Februari 1935 benoemd tot telegrambesteller op Curaçao.

J. Paula is ingaande 1 Februari 1935 benoemd tot tijdelijk kommies der belastingen 2de klasse in Curaçao.

Danae.

Woensdagmorgen ongeveer half 9 kwam na de gebruikelijke saluutschoten, deze Engelse kruiser onze haven binnenstomen. Er was heel wat publiek langs de kant.

Het schip heeft ligplaats genomen in het Schottegat.

De „Danae" is in 1918 gebouwd; heeft een waterverplaatsing van 4850 tons; het schip is circa 145 M lang en heeft een bemanning van 450 koppen.

Het is bewapend met 6 stukken van 15 c.m., 3 luchtafweer kanonnen van 10 c.m. en een aantal lichtere kanonnen en mitrailleurs. Bovendien is het uitgerust met 4 torpedo lanceer inrichtingen, elk van 3 buizen.

De machines kunnen maximum 40.000 paardekrachten ontwikkelen, waarmede de snelheid van 28 knopen kan worden bereikt.

Het schip staat onder commando van een Kapitein ter Zee.

Ons hartelijk welkom aan Etat Major en bemanning en prettige dagen in Curaçao.

Donderdag 10 uur bracht de commandant van het schip een bezoek aan Z.Exc. Gouverneur van Slobbe, die kort daarop een contravisite bracht aan het schip.

Zondag vertrekt de Danae weer met bestemming naar Centraal America.

El Despertador.

De La Cruz maakt melding van het een-jarig bestaan van El Despertador, en zegt ervan, dat het eerste jaar er een geweest is van veel strijd en storm. Onze college wenst daarom het blad kalmer dagen en meer vruchtbare arbeid.

Wij nemen dat van La Cruz over, daar het blad op onze redactietafel niet verschijnt.

Aanrijding.

Volgens La Cruz kwam Zaterdagavond een meisje van 16 jaar A. C. dronken uit „Onze Vlag". Bij het oversteken, werd zij aangereden door een autobus en verwond aan 't hoofd.

Zij werd naar 't Hospitaal vervoerd, waar men aanvankelijk dacht, dat het kind krankzinnig was en de dokter haar naar Monte Christo vervoerd heeft.

Als het bericht waar is, zouden we wel eens willen vragen of het geoorloofd is kinderen van 16 jaar dronken te voeren? Kunnen er ook geen strengere maatregelen genomen worden tegen gelegenheden, die de politie bijzonder veel werk geven?

Panama Vrijhaven.

In de maand Maart zullen, naar we vernemen, een 600 artikelen in Panama vrij van invoer worden.

Een geduchte concurrent dus voor Curaçao.

Studiecursus.

Vrijdag a.s. 15 Februari zal op het St. Thomascollege de cursus gehouden worden over Ethica.

Passagierslijst Ned. ss. Simon Bolivar.

Van Amsterdam:

A. Grollé, J. Brugman, A. Vredenbregt, Ch. J. W. Spelbos, M. Bouwer, M. van Rijswijk, D. Hak, N. H. de Bruyn, D. W. Konings, Dirk Zuidam, P. A. Barends, A. Ruig, G. de Jong, Pieter W. van Bleyswijk Ris, Johannes de Witte, Hendrike E. de Witte, Thijmen C. Karstanje, Cornelis Molenaar, Jacobus van Dijk, Cornelia Penning, Teunis van Dijk, William D. Goedhart, Wilhelm J. Ignaschak, Pieter Nieuwpoort, Frans Joosse, Johad. G. Wiegmans, Teunis van der Herik, Jacob Muilwijk, J. Hubers, E. Hubers, Van Amstel, P. Breedveld, J. Kuiters, M. Coenradie, J. H. M. Jacquemijns, J. P. de Hoog, G. Kloot, H. C. Ockers, A. C. Schuurmans, J. Nouwen, J. de Vos, M. Bakker.

Van Dover:

Th. E. E. Vaughan, N. Vaughan en zoon, J. S. Ferguson, W. W. Gill, E. G. F. Boon.

Klaproos.

Zondagavond gaf de St. Thomaskring een galavoorstelling met opvoering van het Nederlandse blijspel Klaproos. Een kleine intieme huldiging van de bemanning van de Snip was daaraan verbonden.

De zaal was tot in de uiterste hoeken gevuld, toen Mgr. Verriet binnenkwam. Even later kwam de bemanning van de Snip met de Curaçaose staf van de K.L.M. onder gejuich van het publiek de zaal binnen. Pater de Bruyn als directeur van de St. Thomaskring opende de avond, met een keurige speech. Na een welkom aan Mgr. en de Snipbemanning, die in de volksmond genoemd wordt de „Hondongnan" de mannen van Hondong, waarin het Curaçaose volk heeft neergelegd zijn liefde, blijdschap, waardering en lof voor de mannen van de Snip. Pater de Bruyn bedankte deze mannen voor de grote gunst, die zij ons bewezen hadden door het overbrengen van de Kerstgroeten van Holland, van het moederland, van onze ouders. Heel Curaçao is dankbaar voor het offer wat zij gebracht hebben en de energie om Holland dichter bij ons te brengen.

Spr. bedankte ook voor het grote voorbeeld van energie, moed en verantwoordelijkheidsgevoel, waar vooral onze jonge mannen hun voordeel mee zullen doen.

Voor de opvoering van het toneelstuk „Klaproos" gingen nu de gordijnen open, en er werd in drie bedrijven een spel gegeven, wat een uitbundig succes had, en niet alleen bij het einde der bedrijven, maar ook onder het spelen met een hartelijk applaus werd begroet.

Vooral het tweede bedrijf, waarin zowel het stuk als het spel zijn hoogtepunt bereikte, oogste de schoonste lauweren.

Onze gelukwensen aan de St. Thomaskring en de spelers in 't bijzonder. Het beste succes zij hen verder toegewenst.

Valse munt.

De Recherche heeft ons bericht, dat er een vals kwartje in haar bezit gekomen is en heeft ons verzocht het publiek te waarschuwen om voorzichtig te zijn bij het ontvangen van kwartjes.

Toeristenschepen.

Zondag wordt hier verwacht het toeristenschip Britanic van de Cunard White Star met 535 passagiers. Het schip komt 's morgens om zes uur in Caracasbaai en zal om 1 uur vertrekken naar Colon.

Het schip is 1 Februari van New York vertrokken.

De Kungsholm bracht ons Donderdag een bezoek met 402 toeristen.

De Snip.

Wegens regenval op Aruba, waardoor het landingsterrein onklaar was, kon de Snip niet de geregelde vluchten maken naar Aruba.

De chefpiloot Hondong is lijdende aan malaria en zal zo spoedig mogelijk naar Nederland repatriëeren.

De twee vliegers die nog hier zullen komen, zijn nog niet op de boot.

De twee K.L.M. vliegtuigen die naar Curaçao zullen komen, zullen moeten wachten totdat de bestelde Douglasmachines in Nederland zullen zijn aangekomen, hetgeen wel niet vóór de maand Mei zal geschieden.

We wensen de K.L.M. afdeling op Curaçao een spoedig algeheel herstel van de kinderziekten, die in elke organisatie schijnbaar nodig zijn, om tot een krachtig leven zich te kunnen ontplooien.

De Hertog van Kent niet op Curaçao.

De Hertog van Kent met echtgenote Marina van Griekenland zijn op Trinidad afgestapt van het toeristenschip de Duchess of Richmond. Ze zijn daar in Brighton aan wal gegaan op 100 k.m. van Port of Spain, en zullen daar enigen tijd verblijven.

Frans bezoek.

Op 22 Februari zal onze haven bezocht worden door het Franse schoolschip „Jeanne D'Arc", vergezeld van het advies-jacht D'Entrecasteaux, die samen op de 26ste weer zullen vertrekken.

De generale staf en bemanning bestaat uit: 27 officieren, 133 cadetten, en 100 officieren, mariniers enz.

Het schoolschip „Jeanne D'Arc" werd in Februari 1930 te water gelaten; het heeft een waterverplaatsing van 6496 ton en een lengte van 525 ft. De batterij van dit schip bestaat uit 8 kanonnen van 6 1/16 duim, 4 afweerkanonnen van 3 duim en 6 kanonnen van 37 m.m., en twee lanceerbuizen van 21.7 duim. De machines worden door vier turbines gedreven, die een sterkte van 32.500 p.k. geven. Het schip wordt voortbewogen door middel van vier schroeven, die een snelheid van 25.5 km. per uur ontwikkelen.

Het advies-jacht „d'Entrecasteaux" werd in Juni 1931 te water gelaten; met een waterverplaatsing van 1968 ton. Het heeft een lengte van 334½ ft, en de batterij bestaat uit: 3 kanonnen van 5.5 duim, 4 afweerkanonnen van 37 m.m. en 6 mitrailleurs. De machinekamer is uitgerust met Dieselmotoren, die gezamenlijk een sterkte van 3.200 p.k. geven, en een snelheid van 15.5 k.m. p.u. ontwikkelen.

Behalve een beknopte biographie van den commandant Donval, welke we de volgende week publiceren, ontvingen we van de Franse Consul de zeer merkwaardige bijzonderheden omtrent de aalmoezenier van het schip de

Abbé Emile Pierra.

Pierra werd geboren in het jaar 1881 bezocht de polytechnische school te Parijs en was van 1904—1911 artillerieofficier.

In dit jaar trad hij in de pas beginnende vliegdienst van het Franse leger, kreeg zijn brevet en in 1913 het diploma van de hogere vliegschool.

In de grote oorlog onderscheidde Commandant Pierra zich als vliegenier te Verdun: kwam vervolgens bij de Generale Staf, afdeling vliegdienst van het groothoofdkwartier onder Generaal Joffre.

Daarna ontving hij het commando over de vliegdienst in het leger van Champagne (Generaal Gouraud).

Tenslotte werd Pierra chef van de vliegdienst die tijdens het grote offensief der centralen naar Noord-Italie gestuurd werd en gedurende het verdere gedeelte van de oorlog werd verschillende malen een beroep gedaan op zijn bekwaamheid voor zendingen in Engeland, het Oosten en Servië enz....

Als Luitenant-kolonel, officier van het legioen van eer, oorlogskruis en verschillende vreemde decoraties verliet Pierra na de oorlog het leger en trad in het Seminarie van Parijs in 1927. Hij was toen 46 jaar.

In 1932 werd, hij priester gewijd kreeg het licentiaat in de theologie en is bovendien nog gediplomeerd in vier oosterse talen.

In 1933 werd hij benoemd als aalmoezenier aan boord van de Jeanne d'Arc, dit opleidingsschip van de Franse Marineofficieren, waar hij „met bescheidenheid, toewijding en ijver zijn leven verder geeft aan de dienst van God en Frankrijk, volgend de roemvolle tradities van zijn land."

Mr. Weitjens.

Tot rechter aan de Arrondissementsrechtbank te Amsterdam is benoemd Mr. W. Weitjens, eertijds lid van het hof van Justitie alhier.

Onze beste wensen en felicitatie.

Ons was dit nieuws uit de Hollandse bladen ontgaan, doch vriendelijke mededeling daarvan ontvingen we van den Heer H. Cohen Henriquez, aan wien onze hartelijke dank.

Sport.

Curaçao — H.M. „Danae".

Van officiële zijde vernemen wij, dat de wedstrijd tussen het Curaçaos elftal en de H. M. „Danae", welke voor Zondag 10 Februari, was vastgesteld en als zodanig aangekondigd in de Sport van heden, niet zal plaats hebben wegens het vervroegd vertrek van de Engelse oorlogsbodem. De wedstrijd van vandaag zal echter wel doorgaan.

Mulo examen op Curaçao.

In het publicatieblad no 12 is de beschikking afgekondigd van den 20sten Jan. 1935 houdende vaststelling van regelen, volgens welke Mulo-examens in Curaçao worden afgenomen.

Als we ons niet vergissen, zal de Jongejuffr. E. van Slobbe dezer dagen de eerste zijn, die volgens deze regels zal geëxamineerd worden.

Onze beste wensen.

Regenval in het tweede district over de maand Januari 1935.

Rust	21	m.m.
Klein Kwartier	18	m.m.
Scherpenheuvel	20.6	m.m.
Montagne	23	m.m.
Gr. Sint Joris	30	m.m.
New Port	14.2	m.m.
Blauw	13	m.m.
Santa Maria	19.3	m.m.
Zuurzak	20.7	m.m.
Santa Rosa	28	m.m.
Hato	40	m.m.

Regenval in het derde district in Januari.

Dokterstuin	13.1	m.m.
Kleine Berg	27.3	m.m.
Westpunt	36	m.m.
Barber	29	m.m.
St. Willibrordus	37.9	m.m.
Soto	35.6	m.m.

Consulaten.

Bij Kon. besluit is de heer J. P. Macgregor erkend en toegelaten als consul van het Brise Rijk voor Suriname en Curaçao, met standplaats te Caracas.

In dank ontvangen.

Van de Aluminum line een tijdtafel voor de maanden Januari—Juni.

Maandlijst K.N.S.M.

In dank ontvingen wij een lijst van de schepen van de K.N.S.M. welke in de maand Februari hier komen en vertrekken.

Directeur Ambachtsschool.

Volgens La Union is de Heer S. Schouten benoemd tot directeur van de Ambachtschool. Onze beste wensen aan deze nieuwe functionaris, die tijdens zijn loopbaan als leraar, wel getoond heeft, voor deze functie berekend te zijn.

Studiebeurzen.

De aandacht van belanghebbenden wordt gevestigd op de oproeping van gegadigden voor Studiebeurzen voorkomende in de Curaçaosche Courant van de 1ste Februari 1935. Inlichtingen zijn te bekomen bij den Inspecteur van Onderwijs, Fort Amsterdam 12 en bij de Gezaghebbers.

Phohi-uitzending op Zondag, 10 Februari 1935, van 15.00-16.00 uur A.T. op golflengte 19.71 en 25.57 M.

1. Pausmars.
2. Medische Causerie.
3. a. Radetzky Mars, Joh. Strauss.
   b. Pizzicato Polka, „ „
   c. Tritsch-Tratsch,Galop, „ „
   door het K. R. O. Orkest o. l. v. Marinus van 't Woud.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Fragmenten uit de operette „Polenblut", Oscar Nedbal. door het K. R. O. Orkest o. l. v. Marinus van 't Woud.

Onteigening.

Door Z. Exc. de Gouverneur is aan de Raad een ontwerpverordening ingediend tot onteigening van gronden langs de nieuwe weg naar Caracasbaai.

De Memorie van toelichting zegt hierbij:

Voor de verbetering van de weg, lopende van Willemstad naar Caracasbaai, is het nodig, dat het Gouvernement van Curaçao de beschikking krijgt over verschillende percelen gronds. Onderhandelingen om in der minne de beschikking te verkrijgen zijn met de rechthebbenden aangeknoopt. Daar het echter niet zeker is, dat overeenstemming kan worden bereikt en het anderzijds wenselijk voorkomt, dat de definitieve regeling met de rechthebbenden niet te lang op zich laat wachten, meent het Bestuur, ter vermijding van tijdverlies ingeval bedoelde onderhandelingen niet tot het gewenste resultaat zouden leiden, de nodige stappen voor een onteigening te moeten doen.

De plannen hebben ter Gouvernements-Secretarie gedurende 30 dagen ter inzage van een ieder gelegen.

Geen bezwaren zijn door de belanghebbenden opgegeven.

Meer kredieten aan Curaçao.

Volgens de comptabiliteitswet, worden voor de betalingen, welke in Nederland moeten plaats hebben, door den Minister van Financiën aan de Minister van Koloniën kredieten geopend. Deze kredieten mogen het tegoed van Curaçao, in 's Rijks schatkist met niet meer dan ƒ 500.000 te boven gaan.

In het publicatieblad no 15 van dit jaar is thans een wet verschenen, dat gedurende de jaren 1935 en 1936, dit cijfer ƒ 3.000.000 zal zijn.

Curaç. Athlet. Bond.

Dezer dagen zijn de Statuten klaar gekomen en de Gouvernementele goedkeuring van de Curaçaosche Athletiek Bond.

De C.A.B. is bereids reeds bij de C.B.L.O. aangesloten. Dr. van Lienden is voorzitter van de nieuwe bond, waarvoor wij het beste hopen en wensen.

ARUBA.

Het Zeemanshuis te San Nicholas.

Het begin van het nieuwe jaar heeft goed ingezet wat betreft het bezoek van zeelieden aan het Zeemanshuis. Over de maand Januari werd het record geslagen en 126 zeelieden geboekt. Het bestuur gaat dus met goede moed het jaar 1935 in en hoopt dat het zeeliedenbezoek nog steeds meer zal stijgen.

Door de welwillende medewerking van het dagblad „De Maasbode" te Rotterdam kon een advertentie geplaatst worden voor aanvrage tot het zenden van boeken en tijdschriften voor het Zeemanshuis.

Het is te hopen dat deze advertentie evenveel succes zal hebben als die welke in een Engels blad verschenen is.

Het Zeemanshuis heeft ook nog bezoek te boeken gehad van een persoon (en) die het bestuur kan missen. Een onbekend gebleven persoon(en) heeft zich door braak toegang verschaft tot het Zeemanshuis. De buit bestond uit 16 flessen Heinekens!

Het bestuur heeft direct gezorgd voor een extra verzegeling van het Zeemanshuis, alhoewel het altijd eenvoudig zal zijn om in een houten gebouw in te breken.

Het Zeemanshuis ondergaat thans enige veranderingen en krijgt een leestafel, terwijl het electrisch licht zodanig gewijzigd wordt, dat brandgevaar tot een minimum beperkt wordt.

Dank zij de welwillende medewerking van de daarmede belast zijnde autoriteiten werden enige nodige vergunningen verkregen, zodat het Zeemanshuis voor 1935 weer gereed is om de zeelieden enige aangename uren aan te bieden.

Doch ook voor de leden is deze gele-

De wereld in Vogelvlucht.

Overgenomen uit Boletin Commercial en Cur. Volkskrant.

Op de Amerikaanse regering wordt pressie uitgeoefend, om in te grijpen in de godsdienstvervolging in Mexico.

Verschillende senaatsleden hebben betreffende voorstellen ingediend.

In verschillende staten van Mexico is er opstand.

In een grote meeting heeft de studentenbond verklaard, dat de bond haar vertrouwen in den President, Cardenas herroept. De sprekers hebben iedereen op het hart gedrukt geen belasting te betalen en hun geld van de banken te verwijderen. Zij eisten de aftreding van den Minister Garribo Canabal. Zij verklaarden dat alleen een gewapende revolutie Mexico kan redden.

Bij de herdenking van de opstand op 6 Februari 't vorige jaar, was het deze week in Parijs zeer onrustig.

Er zijn 1200 personen gevangen genomen, die het paleis van den president in brand wilden steken.

Engeland en Frankrijk zijn overeengekomen, Duitschland, Italië en België uit te nodigen om een onderling luchtvaartbijstandsverdrag tussen hun vijven te sluiten.

De Hamburg-Amerikalijn en de Lloyd hebben een nieuwe overeenkomst gesloten ter vervanging van het contract van 1930. Ze zullen samen passagiers en vrachtdiensten instellen naar en van de Westkust van Noord Amerika, Australië, en vrachtdienst naar de westkust van Centraal, Zuid-Amerika, Cuba, Mexico en het verre Oosten. Het contract bepaalt ook afzonderlijke diensten tussen Hamburg en Amerika; passagiers en vrachtdiensten van en naar West Indië, Nederl. Oost Indië, Zuid Afrika en passagiersdienst van en naar Cuba, Mexico en de Westkust van Zuid Amerika.

UIT NEDERLAND.

De 4 % lening van acht millioen van de Bank voor Nederlandse Gemeenten is overgetekend.

Naar verluidt heeft de Amerikaanse „Wardline" de „Veendam" voor lange tijd gecharterd.

De Nederlandse troepen in het Saargebied keren 16 Februari terug, de andere troepen geleidelijk later.

De Bataafse Petroleum Maatschappij gaf een opdracht aan de Nederlandse Scheepsbouw van 2 tankschepen van 12000 ton.

Minister de Wilde keurde goed, dat er met ingang van 17 Februari a.s. door de P.H.O.H.I. een journaal parlé wordt uitgezonden met copyright van en samengesteld door Aneta. Dit journaal zal dan iederen dag om 2.35 A.M.T. (10.20 Cur. tijd) worden uitgezonden.

De memorie van antwoord der Suriname begroting zegt: dat de minister van koloniën ten sterkste betwijfelt of een vereniging van Suriname met Curaçao onder één gouverneur tot bestuursversobering leidbaar is. Hij deelt de mening der leden, die geen heil zien in het algemene welvaartsplan doch merkt op, dat de regering alles doet wat mogelijk is. Verder werd opgemerkt, dat verschillende pogingen tot opleving der cultuur o.a. koffie niet alleen tot resultaat hebben geleid. De proefverschepingen in verband met de sinaasappelcultuur geven hoopvolle verwachtingen. Mocht tot hervatting der bacovencultuur worden besloten, dan zal de grootst mogelijke arbeidszekerheid noodzakelijk zijn, waarvoor een constante aanvoer wenselijk is.

---

scheidenheid vruchten, echter bijna alle ingevoerd, zorgde voor afwisseling. Het waren pisang met vuurroode schil, bananen, als moes gebruikt of in schijfjes gebakken, mango's oranges, groene lemoenen zoo groot als gewone pruimen, die met suiker gekookt werden, cocosnoten, vol sap, heerlijke mispels, zoete druiven, zuurzakken, advokaten, ananassen. Vleesch was in den regel moeilijk te krijgen, schildpadden echter veel beter, evenals zeevisch. Een soort groene kool en zoete bieten, geel of lichtgroen van kleur, was de eenige groente.

Daarbij blijkt wel uit het verdere schrijven, dat ook Mevr. Maronier, evenals zoovele andere Hollandse Mevrouws moeilijk met het personeel kon opschieten (ofschoon ze toch toegeeft dat:

„Niettegenstaande minder prettige karaktereigenschappen, moest worden erkend, dat ze goedmoedig van aard waren en trouw vooral ook voor de kinderen."

Over de huisvesting krijgen we nog de volgende bijzonderheden te horen:

In het bovengedeelte der school was behalve de grote zaal waarin de meisjesklassen werden gevestigd, de woning van den Directeur. Een ruime gesloten serre sloot zich aan de woning aan. Daarin kon het gezin 's avonds voor het naar bed gaan van het prachtig uitzicht over de baai genieten. In deze serre, evenmin als in de andere woon- en schoolruimten waren gordijnen noodig. Ook was er nergens behang aan de wanden — alles was wit gekalkt. Vloerkleden en zeil waren van planken of van plavuizen, een en ander met het oog op kakkerlakken, schorpioenen, hagedissen en ander ongedierte, dat men moeilijk uit de tuinen kon weren. Overdag zorgden jalouzieën ervoor dat het binnen niet te heet werd. Voor verlichting dienden glazen kaarsenkronen en kleinere hangers aan de muren, benevens enkele patent-olielampen.

Muurkasten waren in huis niet aanwezig, zoodat er ook ten gebruike op school meerdere moesten worden aangeschaft, die evenals alle andere meubelen van massief mahoniehout en zonder een enkelen spijker werden in elkaar gezet. In de slaapkamers kwamen de gewone houten bedden niet voor. Men sliep er op ezels, waartusschen zeildoek gespannen was, met een laken overdekt. Hoe vreemd dit ook moge schijnen, deze constructie vormde een heerlijk bed. Het in- en uitstappen vereischte eenige vaardigheid — om die reden had men er voor kinderen een opstaande omranding van gedraaide mahoniehouten. stijlen om gemaakt.

Bij deze eenvoudige inrichting van huis- en slaapkamers leverde het niet zooveel bezwaar op, in de kamers van de bovenverdieping slaapgelegenheid voor de in het internaat opgenomen jongelui in te richten."

Het leek alles zoo heel mooi en zoals Maronier ook naar Holland schreef, had het alle schijn dat deze eerste middelbare school op Curaçao, steeds meer in bloei zou toenemen.

Maar zoo schrijft van den Bosch:

De reeds in den aanvang van dit artikel aangestipte wrijvingen, die tusschen de verschillende op het eiland wonende rassen van nature bestonden, benevens de politieke geschillen, die tot in de kringen der hoogste autoriteiten groote oneenigheid brachten, zoo zelf dat het Moederland moest ingrijpen en vanuit den Haag order werd gegeven tot inhechtenisneming van een van de hoogste autoriteiten der kolonie, dit alles was oorzaak dat er een wending kwam in de aanvankelijk zoo gunstige koers, die de school genomen had. Door de bevolking werd in de politieke beroeringen partij gekozen en waar de voor den Rechter gedaagde in breede kringen der bevolking groote sympathie had, was het begrijpelijk, dat er verzet tegen de Regeering ontstond, zich uitende in opstootjes en protesten voor de huizen der Regeeringspersonen met molestatie van mensch en goed.

Het kon niet uitblijven, dat, waar in het Bestuur der school en onder de ouders der leerlingen zoo hoogloopende verschillen ontstonden, dit alles voor de in de eerste jaren met zooveel enthousiasme gesteunde school fnuikend moest zijn, zoodat vrij spoedig na het ontstaan dezer woelingen het leerlingental ging verminderen.

Waar van den Bosch hier op doelt zijn de beroeringen die omtrent de jaren 70 op Curaçao plaats hadden, en die door Amelunxen zeer goed in zijn Geschiedenis van Curaçao zijn beschreven. We stippen het dus hier slechts even aan en noemen de kwestie Guzman Blanco, die het ontslag van Rouville ten gevolge had en de benoeming tot Gouverneur van H. F. G. Wagner, die uitgekomen als minder militair bij het garnizoen te Curacao, het tot de hoogste betrekking bracht in deze kolonie.

De benoeming van deze functionaris was de aanleiding tot het beruchte „geval Sassen".

Zeker zullen deze „politieke beroeringen" van invloed geweest zijn op het collegium neerlandicum, maar we geloven toch niet uitsluitend.

De concurrentie-geest en rivaliteit die we bij het begin reeds hebben ontmoet in de verschillende Colleges, als Vargas, Huyke en Brouwer hebben zeer zeker het hunne er toe bijgedragen. En waren ook vier colleges niet te veel voor het toemalige kleine aantal beter gesitueerden?

Van den Bosch sluit dan zijn geschiedenis van het Neerlandicum in „*De Vacature*", met de volgende woorden:

Intusschen was de termijn van vijf jaar gedurende welke de Directeur zich tegenover het Bestuur had verbonden, ten einde. De teleurstelling zijn levenswerk te zien wegkwijnen en de ziekte van zijn echtgenoote, voor wie het klimaat niet gunstig was, brachten hem ertoe te repatrieeren.

Na zijn terugkeer in het Moederland bleven de vriendschapsbanden met vele Curaçaosche families nog lange jaren intakt, hetgeen hem de voldoening schonk, dat zijn werk veel waardeering had gevonden en men de door hem aan het onderwijs in de kolonie besteede energie en toewijding niet vergeten had.

Voor Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai.

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: HH. Missen 6. 6. 6½ uur

Parochiekerk Otrabanda.

's Zondags:
HH. Missen: 4½. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's avonds 7 uur.
In de week: HH. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
HH. Missen 4½. 7 (Kindermis). 9 (Hoogmis).
Lof: 's avonds 7.
In de week: HH. Missen 6. 6½.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iedèren morgen na de HH. Missen en iederen avond om 6½.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

---

genheid net zo goed en voor een minimum bedrag van f 5.— kan van deze gelegenheid gebruik gemaakt worden. Geeft U thans op als lid bij het bestuur of aan den Zeereerw. Heer Th. Exler in de pastorie. Er moet nog veel tot stand komen en door Uwe bijdrage als lid kunt u medehelpen tot opbouw en bloei van het Apostolaat ter Zee.

Aruba 31—1—'35.

Den 12de Februari 1935 zal het Apostolaat ter Zee te Aruba één jaar bestaan. De algemene ledenvergadering zal op een nader te bepalen datum in Maart plaats vinden. Datum en plaats zullen in het Zeemanshuis bekend gemaakt worden.

De secretaris

Ch. H. Bavelaar.

Nieuw vliegveld.

Deze week komt op Aruba het nieuwe vliegveld klaar, dat gelegen is een weinig ten Oosten van Oranjestad.

Zware regen.

Maandag 4 Februari heeft het op Aruba flink geregend. Bij het onweer tijdens deze regenbui sloeg de bliksem in het huis van C. S. op de Noord, zonder gelukkig verdere schade aan te richten.

NEDERLAND.

De dood van Min. Kalff en het Ministerie.

Het schijnt, dat er in Nederland tengevolge van de dood van Min. Kalff ernstige moeilijkheden ontstaan zijn in het kabinet Colijn.

Minister Kalff was in de laatste maanden voortdurend aan het sukkelen. Herhaaldelijk moest hij zijn werkzaamheden wegens kortere of langere ongesteldheid onderbreken en reeds in de afgelopen zomer gingen er geruchten, dat de minister zijn ontslag zou vragen. De politieke moeilijkheden die daardoor zouden ontstaan, zijn oorzaak geweest, dat aan dit voornemen geen uitvoering is gegeven. Het zou niet zo gemakkelijk zijn om deze vacante post opnieuw door een liberaal te doen bezetten en vandaar dat men van verschillende zijden aandrong bij den heer Kalf om toch nog maar eens te proberen. Nu is echter de dood tussen beide gekomen, en schijnt de toestand veel erger. Want we hebben nu de tweede vacature in het cabinet Colijn en volgens geruchten in bepaalde Haagse kringen zou de bezetting van deze vacature wel eens minder gemakkelijk kunnen zijn dan die van den heer Verschuur.

Er zijn er, die zelfs in dit verband reeds spreken van een reorganisatie van het Kabinet en dan gaarne nog een ander lid, dat dezer dagen 66 wordt aan de kant zou willen doen, nl. den heer Marchant.

Schreef dezer dagen niet reeds de Nederlander op weinig vriendelijke wijze, dat het blad hoopte, dat minister Marchant zijn aangekondigde reorganisatieplan van het onderwijs maar zou laten rusten, omdat deze minister vrijwel in als buiten de Kamer het vertrouwen zou hebben verspeeld, om zulke grootse plannen nog uit te voeren. En de wijze waarop de Standaard gewoonlijk over deze minister schrijft, is weinig minder vriendelijk.

Wij voor ons menen, dat deze ietwat zure critiek in de kringen op minister Marchant zijn witte pantalon vastgeklusthet feit, dat deze oppositie tegen den minister in bepaalde invloedrijke kringen bestaat, heeft men rekening te houden. Overigens is de positie van dezen minister niet zo zwak, als deze critiek wel zou doen vermoeden. Reeds bij het optreden van het Kabinet heeft minister Marchant zijn wite pantalon vastgekluisterd aan die van zijn vriend Oud, de thans ook nog voor het kabinet Colijn, onmisbare minister van Financiën. Toen was het devies van den heer Marchant: „Ge krijgt hem niet, als ge mij ook niet neemt". We vermoeden, dat zijn leuze thans zal zijn: „ik weg, dan ook hij", en voor die consequentie zal de heer Colijn nog wel even terug deinzen. Want hij zal, hoe moeilijk misschien ook, voor den heer Kalff nog gemakkelijker een liberaal terug krijgen, dan bij het heengaan van de heren Oud en Marchant, twee vrijz. democraten.

Zo zou de val van den heer Marchant, ongetwijfeld ook de val van den heer Colijn betekenen en dat is de kracht van den heer Marchant.

En blijft hij naar onze overtuiging rustig zitten ondanks de weinig vriendelijke critiek, die gewoonlijk zijn deel is.

De „geachte zijde" en onze beschaafde taal.

In de bladen, die nog maar steeds fel gekeerd zijn tegen de nieuwe spelling is De Tijd, evenals de andere bladen van het concern van De Spaarnestad.

De Tijd had nu dezer dagen „van geachte zijde" weer een volslagen anonieme bijdrage tegen minister Marchant.

We knippen uit dit beschaafde stukje o.m. het volgende:

„Minister Marchant jaagt er die poppenkasterij van zijn nieuwe spelling door en noch hij, noch de Kamerleden schijnen oog en oor te hebben voor de ruïneuze financiële gevolgen, terwijl toch de Uitgeversvereniging in adres op adres voorgecijferd heeft, dat die klucht aan de uitgevers meer dan 20 millioen kost aan geweldadig dood verklaarde schoolboeken, 20 millioen in de grond geboord in deze zware tijd! Zó maar... Dat kon niet even wachten, geen dag en geen uur... En de hanswostargumenten, waarmee deze ruïneuze maatregel werd verdedigd, bijv. „dat de kinderen dan zelf de leerboeken maar moesten veranderen"! ! deden de Kamerleden niet opspringen en den Minister vragen of hij soms dacht met kinderen in de Kamer te doen hebben, dat hij meende, hen met zulk een kluitje in het riet te kunnen sturen. Is het niet onduldbaar, dat een Overheid een hele tak van bedrijf zó meent te mogen bezwaren, voor zulk een zeer ondergeschikt belang?"

Heel juist en scherp, maar volkomen terecht tekent de Zuid-Limburger hierbij het volgende aan:

„Het is boeiend te zien welke terminologie deze mensen die door de Tijdredactie zonder meer achtenswaardig worden geacht, gebruiken.

Wanneer men ziet hoe achtbare en geachte mensen zich tegenwoordig uitdrukken, dan vraagt men zich met angst af, hoe dat wel toe moet gaan in kringen van niet-geachte mensen b.v. de doodgewone ingezonden-stukken-schrijvers.

Poppenkasterij! hansworstargumenten! klucht! Hoe fraai en hoe wellevend weet men zich te houden tegenover een bewindvoerder die een maatregel neemt in een zo „ondergeschikte" zaak.

't Is jammer, dat de geachte zijde met zijn polderjongens-uitroepen niet voor de dag komt. Men zou dan tenminste weten, aan welke zijde de taalkennis en het algemeen fatsoen enige verbetering kon ondergaan".

Mededelingen van Dr. Hugo Eckener over Ned. Indië.

Er is dezer dagen al melding gemaakt van plannen tot oprichting van een luchtvaartrederij, die te zijner tijd een verbinding door de lucht met Ned.-Indië met behulp van luchtschepen zou exploiteren.

De Evening News publiceert een interview met dr. Eckener, waarin deze het jongste plan bespreekt, betreffende luchtschiplijnen over de gehele wereld.

Eckener vertrouwde dat als resultaat van demonstratievluchten met de L. 129, dit jaar te houden, nog drie luchtschepen in het begin van 1936 op stapel zullen worden gezet. Na voltooiing hiervan zal men de beschikking hebben over vijf luchtschepen, die in staat zijn passagiersvluchten over de oceanen te maken.

Er komen drie luchtlijnen over de Zuidelijke Atlantische Oceaan, over de Noordelijke en naar Nederlands-Indië.

Eckener zeide dat er een hoofdonderneming zal zijn met drie dochter-maatschappijen. De dienst over de Zuidelijke Atlantische Oceaan zal in Duitse handen zijn, die over de Noordelijke in Amerikaanse, die naar Nederlands-Indië in Nederlandse handen.

De Nederlandse deelneming.

Eckener voegde hieraan toe, dat hij instructies van de Nederlandse belanghebbenden hoopte te ontvangen om met de bouw van het nieuwe luchtschip te hunne behoeve te beginnen vóór dat de proefvluchten met de L. 129 zouden zijn afgelopen.

Men is bezig particuliere fondsen te vormen en de plannen zullen worden ondersteund door een Nederlandse scheepvaartmaatschappij.

BUITENLAND.

Het Kerkconflict in Mexico.

De Katholieke Kerk is een actie begonnen in het Mexicaanse kerkconflict.

De aartsbisschop van Mexico, Z. H. E. Mgr. Pasquale Diaz heeft op aandringen van den pauselijken legaat, Mgr. Ruiz y Flores, een decreet uitgevaardigd, waarbij alle ouders, die hun kinderen naar scholen met 'n socialistisch leerplan zenden, met excommunicatie worden bedreigd.

Ook de onderwijzers van deze scholen zullen volgens het decreet geëxcommuniceerd worden.

Roosevelt en de Katholieken.

Toen president Roosevelt bij zijn ambtsaanvaarding een grote redevoering hield over arbeid en industrie viel het zeer op, dat de zienswijze van den nieuwen president een zeer merkwaardige verwantschap toonde met de encycliek „Quadragesimo Anno".

Roosevelt heeft sindsdien die ideeën niet prijsgegeven.

Hij benoemde verschillende vooraanstaande katholieke priesters in zeer verantwoordelijke betrekkingen der N.R.A., teneinde het arbeidersvraagstuk te onderzoeken en bestaande conflicten door arbitrage te beslechten of stakingen en uitsluitingen te voorkomen.

Een vooraanstaand katholiek, Mr. Frank Murphy, is door den president tot gouverneur-generaal van de Philippijnen benoemd, terwijl een ander bekend katholiek, Mr. Jefferson, door Roosevelt tot gezant in Cuba is benoemd.

Uit de Amerikaanse godsdienststatistieken blijkt, dat het vorig jaar 49.181 personen in de Ver. Staten zijn overgegaan tot de Katholieke Kerk: dat is 8955 meer dan het vorig jaar.

Ieder jaar wordt aan ongeveer 1000 studenten de H. Priesterwijding toegediend.

Op het ogenblik worden plannen uitgewerkt voor het hervatten van de diplomatieke betrekkingen tussen de H. Stoel en de Verenigde Staten, die bij de oprichting van het koninkrijk Italië en de roof der kerkelijke staten worden verbroken.

BLOEDIGE OOGST IN SOVJET-RUSLAND.

De slachtoffers van de godsdiensthaat.

Het Russische blad „Slovo" bevatte in een van haar laatste nummers de volgende mededelingen:

„Naar wij vernemen, zijn in de gevangenissen en concentratiekampen van Sovjet-Rusland overleden: 67 Bisschoppen en 18500 priesters. De meeste dezer slachtoffers werden door de Tscheka vermoord. Tijdens het Bolsjewistisch bewind zijn reeds meer dan 200 bisschoppen gearresteerd, en weer 27.00 gevangen genomen. Het Tsaristische Rusland telde 73.141 kerken van verschillende godsdienstige gezindten. Gods huizen en kloosterkapellen meegerekend. De Sovjetregering heeft tot nog toe 28.935 kerken, kapellen en kloosters gesloten. In Moskou zijn er van de 430 Orthedoxe kerken nog slechts 37 overgebleven: de overigen zijn opgeblazen, afgebroken, of voor andere doeleinden ingericht. In 1935 zullen ook deze kerken aan de erediesnt worden onttrokken en bij het einde van dit jaar zullen alle kerken totaal verwoest zijn, terwijl de geestelijkheid absoluut uitgeroeid en volslagen vernietigd zal worden.

Een Christen Held.

In het jaar 1903, toen de haat van den ex-seminarist Combes, minister van Frankrijk, zegevierend de kloosters had gesloten en de kloosterlingen over geheel het land werden verdreven, en hun bezittingen door de staat gestolen, kreeg op een late avond het vierde regiment dragonders te Chambéry bevel op te stijgen en uit te trekken met onbekende bestemming. Alleen de bevelhebbers wisten, dat het naar de Grande Chartreuse ging, het wereldberoemde klooster der Karthuisers in de Dauphiné, dat tot schande van Frankrijk nog altijd voor de wettige eigenaars, die alleen in staat zijn het behoorlijk te bewonen en te onderhouden, blijft verboden en daar hoog in de bergen staat te vervallen.

Van de andere kant, van uit Grenoble, waren infanterie-soldaten opgemarcheerd met netzelfde doel: de bevolking, die zich tegen de uitdrijving der monniken verzette, in bedwang te houden en de witte kloosterlingen van den heiligen Bruno uit hun vreedzaam oord te verdrijven.

De militairen zelf voelen de schande van hun onkrijgshaftige taak.

Een der bevelhebbers van een eskadron had vooral een vreeselijke morele strijd te strijden.

Hij deed intussen zijn soldatenplicht, maar na de voltrekking van het drama, brak hij zijn degen en zond zijn ontslagbrief naar het ministerie. Dit document, in een schuur onderweg geschreven, was reeds op weg vóór hij met zijn troep in de kazerne van Chambéry was teruggekeerd.

Deze majoor heette Colas des Francs en is nu 82 jaar oud, te Grenoble overleden. Zijn begrafenis was een ware manifestatie, zowel van inwoners van het heerlijk bergstadje Grenoble als van het hoge Meylan, waar des Francs burgemeester was.

De Karthuisers hadden afgevaardigden gezonden om eer te bewijzen aan de nagedachtenis van dezen christen held en te bidden voor zijn ziel.

(Nw. Tilb. Crt.)

Een Franse waarzegster onthult ons de geheimen van 1935.

Een nieuw jaar wordt altijd ingeluid met voorspellingen van allerlei beroemde waarzeggers en -zegsters. In Frankrijk is het b.v. Madame Sylvia, die op het gebied van de waarzegkunde een goede reputatie geniet. Is er niet heel veel uitgekomen van hetgeen zij in 1934 voorspelde? Zelfs de moeilijkheden van Hitler heeft zij voorzien.

Ditmaal is Madame Speranza, een andere Franse waarzegster haar voorgeweest.

Het jaar 1935, aldus vertelde zij aan de Parijse verslaggevers, zal het jaar van de overgang zijn. Er zullen geen beslissende dingen gebeuren, maar veel zal er worden voorbereid. Wat Frankrijk betreft, voorspelt Madame Speranza, de arrestatie van enkele politiechefs, die in werkelijkheid bendeleden zijn. En natuurlijk... nieuwe bankkrachs. Het grote publiek zal zich afwenden van minderwaardige genietingen en de philosophie zal troef zijn. Natuurlijk zullen de gebruikelijke rampen ook in 1935 niet uitblijven. Aardbevingen en overstromingen staan de Fransen te wachten.

En de sterren zeggen, dat er een erge spoorwegcatastrofe zal plaats hebben alsmede een nieuwe aanslag. Een Oceaanvlieger zal de dood vinden in de golven.

Elders.

In de andere landen zal de spanning tussen de extremistische en gematigde partijen blijven bestaan. Ook de conflicten tussen de verschillende staten zullen in 1935 nog niet worden opgelost. Oorlog zal er echter gelukkig niet uitbreken.

In België zal het tot ernstige politieke moeilijkheden van binnenlandse aard komen. Ook Engeland zal met allerlei complicaties rekening moeten houden. Vooral Ierland en Egypte zullen last bezorgen. In Duitsland zal het einde Mei tot een nieuwe botsing komen tussen Hitler en zijn aanhangers. Een grote vuurzee zal Duitsland in lichte laaie zetten.

De storm over Azië zal hoogstwaarschijnlijk nog in 1935 een ware orkaan worden. Madame voorspelt een zeeslag in de Stille Oceaan. Ook Mantsjoerije zal een rol hierbij spelen.

In Italië zal de bevolking blijven groeien en zij zal ook een grotere rol in de politiek gaan spelen. Het Vatikaan zal nog meer in het centrum der gebeurtenissen komen te staan.

In Spanje zullen nog verschillende revolutionaire opstanden plaats hebben, maar de regering zal de toestand meester blijven.

In de Verenigde Staten zal een nieuwe strijd om het drankverbod losbreken, maar de beslissing zal in 1935 niet vallen. Ook de gangsters zullen niet geheel overmeesterd kunnen worden. Het prestige van Roosevelt zal niet verminderen.

In Middel-Europa, tenslotte, zal het Donauprobleem nog niet worden opgelost.

Over ons land heeft zij helaas of gelukkig (?) geen woord meegedeeld.

GEMENGD NIEUWS.

Kan een vliegtuig door bliksem getroffen worden?

Aan de vraag of vliegtuigen door de bliksem getroffen worden heeft W. V.(ogt) in de jongste radiobode en artikel gewijd.

Daaraan ontlenen wij het volgende:

Bliksemslag is een vereffening van electrische spanningen in de atmosfeer. Er kunnen bij een onweer zeer grote electrische spanningen ontstaan tussen twee wolken of tussen een wolk en de aarde.

Wat is de positie van een vliegtuig in een onweer? Het beweegt zich in de lucht, een electrisch isolerend medium. Het maakt voor de beweging der electrische ladingen van de onweerswolken practisch geen deel uit van deze aarde. Een vliegtuig kan zich in een onweerswolk bevinden, waaruit bliksemstralen naar de aarde schieten, zonder een ander gevolg, dan de lading van de wolk aan te nemen, waarvan passagiers en bemanning niets bemerken. Vergeleken met de aarde, heeft het vliegtuig een onbetekenende capaciteit voor de hooggespannen onweers-electriciteit. De loerende bliksemslag heeft, als het ware, een zó onbelangrijk „afzetgebied" aan het vliegtuig, dat hij er geen aandacht aan schenkt.

In een onweerswolk lijkt ons een vliegtuig voor bliksemslag veilig.

Het enige gevaar, dat men zich kan indenken, is dat, waarbij het vliegtuig twee ongelijknamig geladen onweerswolken verbindt. Populair gezegd: kortsluiting tussen twee wolken maakt. De spanningen waarmee de natuur werkt zijn echter zo overweldigend, dat ladingen zich wel niet zullen handhaven tot op de geringe afstand ter lengte van een vliegtuig.

Ook de sleep-antenne, ter lengte van 60 meter, voor het werken op de 900 meter golf kan zulk een „kortsluiting" niet veroorzaken. Deze sleep-antenne hangt als resultante van de krachten van de verzwarende kogel onder aan de draad en de voortbewegende kracht van het vliegtuig slechts onder een kleine hoek met het vliegtuig; derhalve er niet zo ver onder.

Veronderstel echter, dat de sleepdraad een wolk raakt met een hoge spanning t.o.v. het vliegtuig, dan gebeurt er niet veel anders, dan er met een vogel geschiedt, die op een 10.000 volts leiding van een hoogspanningsnet neerstrijkt. Niets!

Een vliegtuig lijkt dus onder alle voorstelbare omstandigheden veilig voor verwoestende voltreffers van de bliksem. Een groot aantal begeleidingsverschijnselen kan, als gevolg van bliksemoverslagen in de nabijheid van het vliegtuig, echter wel onaangenaamheden veroorzaken. Kompassen en andere electrisch gevoelige onderdelen, onmisbaar voor de navigatie, kunnen ontredderd raken.

De schrijver komt tot de volgende conclusie:

Het gevaar van vernietiging van een vliegtuig met als directe oorzaak: blikseminslag, is zeer onwaarschijnlijk.

De bliksem gedraagt zich, evenals alle natuurverschijnselen, volgens strenge wetten. Dat staat vast. Maar of die wetten nu tot in alle onderdelen gekend worden, is twijfelachtig. De schaal waarop deze processen zich afspelen is zó gigantisch, dat zonder meer de wetten van de aardse electro-physica er niet op van toepassing mogen worden verklaard.

DE INVLOED DER FILM.
Protestantse vrouwen doen beroep op den H. Vader.

De presbyteriaanse vrouwenbond van Zuid-Afrika heeft aan Z. Em. kardinaal Pacelli, den staatssecretaris van Z.H. den Paus, een schrijven gericht van de volgende inhoud:

„De vereniging van presbyteriaanse vrouwen uit de Kaap-provincie, Natal, Oranje-Vrijstaat, Transvaal en Rhodesia, erkennende de gewichtige invloed, die de film uitoefent op de opvoeding van de jeugd, en in het bij zonder van de jeugdige inboorlingen, die zich bevinden aan de rand der beschaving, en overtuigd dat het Christelijk geweten van de filmfabrikanten de enige censuur vormt, die alle gevaren kan voorkomen, verzoekt allen, die op welke wijze dan ook enig aandeel hebben in de filmindustrie, te willen medewerken aan de verheffing en niet aan de verlaging van het menselijk geslacht. Het is onze wensch dat deze motie door de bladen van allerlei richting wordt gepubliceerd."

De secretaresse van de vrouwenbond verzoekt den kardinaal in een begeleidend schrijven, Z. H den Paus in kennis te stellen van hare motie, wijl zij uit de verklaringen van Zijne Heiligheid, zoals die onlangs door de pers zijn verspreid, blijkt, hoezeer het film vraagstuk de aandacht heeft getrokken van den Vader der Christenheid."

Wederwaardigheden uit 't Leven van een Journalist.

In „De Journalist" schrijft de bekende paedagoog Frits van Raalte een artikel, waarin hij wijst op de moeilijke taak van een journalist, wiens werk door iedereen gezien en beoordeeld wordt, ook dus mensen, die geen afwijkende mening van de hunnen kunnen horen en zich dan zelfs niet ontzien om hun abonnement op te zeggen of tegen den betrokken journalist in 't geheim te gaan ageren en kuipen.

Hij besluit dit artikel als volgt:

Niemand woont zozeer in een glazen huis als de journalist en zelfs een minister in een crisiskabinet, die van alle kanten wordt aangevallen, heeft nog een, zij het zeer klein, kansje, dat niet alles wat hij verkeerd zegt, gepubliceerd zal worden. De dagbladschrijver heeft die kans nimmer. Als hij doet wat zijn taak is n.l. schrijven. dan is zijn werk openbaar gemaakt, Allen zien hem, hij ziet niemand, ieder die wil kan een steen gooien door de ruiten van zijn glashuis, hij kan de niet teruggooien.

Tsch blijven bewijzen van instemming niet altijd achterwege: er zijn ook denkende, lezers, die begrijpen, dat de krant tenslotte een „mijnheer" is en die, als ze iets lezen wat hun uit het hart gegrepen is, spontaan de pen grijpen en van hun waardering doen blijken en dat moet die leden van het journalistencorps, die aanmoediging nodig hebben, zeker een prikkel zijn, op de ingeslagen weg voort te gaan en het beste te geven dat ze in zich hebben en de mensen, over wie ze schrijven, te behandelen, zoals zij zelve in beoordeling behandeld zouden willen worden.

Wat we hier schrijven, komt niet onder de ogen van lezers, die zich tot dictes en andere autoriteiten wenden ten einde de positie van den journalist te ondermijnen. Misschien is het wel jammer. Ze zouden er dan misschien toe komen, zich eens af te vragen: „Is het wel edelmoedig een valkuil te graven voor de voet van een werker? Hoe zou het mij smaken, als iemand in het verborgen zou trachten, mijn levenspositie te ondergraven?"

Versneden.

De beroemde chirurg liet altijd bij een beroemde kleermaker zijn pakken maken. Maar sinds hij den man een keer aan z'n maag geopereerd had, was er een lichte vervreemding tussen hen gekomen. Op een keer werd weer een nieuw pak afgeleverd, dat naar het oordeel van den chirurg heel slecht paste. Hij liet het costuum naar den kleermaker terug brengen met de boodschap, dat 't totaal versneden was.

Geen half uur later verscheen de kleermaker rood van toorn en wierp het pak den chirurg voor de voeten.

„Versneden! Als jij mijn maag niet versneden hadt, dan was ik nu en gezonde vent. Maar jou kan ik mijn maag niet terugsturen."

De tong van de wijze is in zijn hart en het hart van de dwaas is op zijn tong.

Er zijn weinig rustige zielen, omdat er zo weinig zijn, die bidden.

Nacht.

Over de donkere aarde
Staat de stille nacht,
Bij mij is het bedaarde
Licht — dat glimlacht.

Om mij verdwijnen de kleine
Dingen — ik waak
En zie stil naar mijne
Eenvoudige taak.

En ik denk, en ik schrei even,
En ik voel me alleen —
Langs mijn handen gaat het leven
Stillekens heen.

Het middel van dr. Montel tegen lepra.

Voorlopige resultaten gunstig.

Naar een — thans al weer oud — Aneta-Reutertelegram uit Saigon aan het Bat. Nwbl. meldt, is een verbetering in het behandelen van leprozen bereikt als gevolg van de ontdekking van dr. Montel, die patiënten in een ader een injectie toediende, die 1 % methyleen blauw bevatte.

De autoriteiten hebben besloten in alle provincies van Cholin China centra te stichten, waar met het nieuwe middel geëexperimenteerd zal worden.

Een voorbehoedmiddel tegen cholera.

Reuter meldt uit Shillong (Assam): In het instituut Pasteur alhier heeft men een zeer effectief voorbehoedmiddel tegen cholera gevonden, dat, naar verluidt, reeds met veel succes moet zijn toegepast. De eer van deze vinding komt toe aan luit.-kol. John Morison, C.I.B., M.B., directeur van het Instituut voor medisch onderzoek.

De stof, door Morison gevonden, nadat hij voortgebouwd had op de ontdekkingen van den Fransen dokter D'Hérelle, wordt aangeduid met de medische term bacteriophaag, d.i. een stof waardoor bacteriën worden aangetast, en tenslotte vernietigd. Het is òf een ferment, door de bacteriën zelf geproduceerd, òf een uiterst kleine vorm van een bacterie.

Deze verbeterde bacteriophaag werd het eerst beproefd als een middel tegen cholera en toegediend naast choleravaccine in verschillende districten waar in 1932/33 cholera van een virulent type uitbrak.

De resultaten werden geobserveerd door luit.-kol. Morison, dr. Rice en dr. Pal Choudhury, allen van het instituut Pasteur. Het bleek veel doeltreffender dan vaccine en als voorbehoedmiddel tegen cholera een succes.

Luit.-kol. Morison, die zich onlangs uit de militaire geneeskundige dienst heeft teruggetrokken, moet het voornemen hebben weder naar Assam terug te keren, teneinde zijn onderzoekingen voort te zetten.

Vloeibaar goud.

In de herfst van 1859 werd de eerste petroleumbron in de staat Pennsylvanië gevonden. Het bericht van deze sensationele ontdekking ging van stad tot stad, van dorp tot dorp en was al spoedig tot in de verste uithoeken der wereld bekend.

Koning Petroleum begon al spoedig de wereld te beheersen. Uit alle delen van de Verenigde Staten stroomden de mensen samen om met eigen ogen het wonder te zien van de uit de aarde borrelende petroleum.

Na het vinden van de eerste bron werden spoedig nieuwe boringen verricht. Men groef en boorde, werkte dag en nacht, vervuld en opgezweept door het enige doel: petroleum.

In koortsachtig tempo werd gewerkt. Iedere week steeg de productie. In het begin werden tien à twintig vaten per dag gevuld; na een week bedroeg de dagelijkse winning reeds dertig vaten, na veertien dagen vijftig vaten per dag en na een maand werden dagelijks driehonderd vaten met petroleum gevuld.

De omstandigheden, waaronder de eerste petroleumboringen plaats vonden, doen wel zeer kinderachtig aan, vergeleken bij het latere groots georganiseerde offensief van den petroleum-magnaat Rockefeller.

Toen de eerste blokhutten in de oerwouden van Pennsylvanië verrezen, wist men nog niets van kilometerlange pijpleiding, waardoor men op het ogenblik de kostbare brandstof pompt. Evenmin waren de reusachtige boortorens en de geweldige raffinaderijen bekend, zoals die heden ten dage bestaan.

Doch de ontwikkeling nam een buitengewone vlucht. Een leger arbeiders was dag en nacht bezig te graven, te boren en te pompen. De juiste bron had men naar het scheen nog niet gevonden. Ergens moest de geheimzinnige bron zijn. Zo groef en boorde men verder, tot men op zekere dag gevonden had. Een petroleumfontein die dagelijks vierduizend vaten produceerde! Vierduizend vaten! Voor de toenmalige verhoudingen een sprookjesachtige hoeveelheid. De petroleumzoekers, arme avonturiers, die vele gelijkenis vertoonden met de goudzoekers, werden in één nacht millionnair. De armoedige nederzettingen groeiden in één maand tot steden, werden centra van speculatie en losbandigheid.

Slechts één enkele man liet zich niet door de geluksroes meeslepen van dit eerste jaar der petroleum-industrie. Dit was een rustige en nuchtere zakenman, die met een heldere blik de moeilijkheden voorzag, die na kortere of langere tijd zouden ontstaan, enerzijds door overproductie en anderzijds door transportmoeilijkheden. De naam van dezen man was John. D. Rockefeller. Zijn vermogen, dat milliarden dollars groot is, dankt hij aan zijn helder en nuchter inzicht, dat hem in luttele jaren tot dictator van de gehele petroleum-industrie maakte.

De directe gevolgen van de ontdekking van de rijke petroleumbronnen weken geheel af van de indirecte gevolgen. Zolang petroleum zeldzaam en kostbaar was, kon men hoge verkoopsprijzen bedingen. Nu petroleum in zulk een grote hoeveelheid geproduceerd werd, was nog slechts tegen zeer lage prijzen afzetmogelijkheid te vinden. Olieraffinaderijen bestonden nog niet en het product kon onmogelijk op de plaats zelve verwerkt worden. Het transport naar de industriecentra beliep meer dan de kosten van de grondstof.

In korte tijd werden in Pennsylvanië meer dan veertigduizend boortorens opgericht en in nog korter tijd werden deze installaties weer buiten werking gesteld.

In 1858 werd de eerste petroleumontginningsmaatschappij onder de naam van „Senica Oil Company" opgericht. Een jaar later, in 1859, werd de grote petroleumbron ontdekt. En hiermede begon een nieuw tijdperk in de wereldgeschiedenis.

Enkele jaren later kwam John D. Rockefeller door gelukte zakelijke transactie in het bezit van de rijkste petroleumvelden. Hij richtte enorme olieraffinaderijen op en legde pijpleidingen van honderden kilometers lengte, waardoor hij de kwestie van het transport op rationele wijze oploste. Rockefeller was ook de eerste, die zich van reclame bediende. Het gelukte hem de gehele Amerikaanse publieke opinie voor het petroleumgebruik te winnen en in een economische veldtocht, welke enig is in de geschiedenis der wereld-economie, gelukte het hem al zijn concurrenten te verslaan. In deze enorme petroleumveldslag werd zijn naam legendarisch Hij is dit tot op heden gebleven.

Oplichter als kardinaal vermomd bedriegt een juwelier.

In Rome heeft een bandiet kans gezien, een koopman, een secretaris en de politie om de tuin te leiden. Hierdoor maakte hij zich meester van een juweel ter waarde van zestigduizend lire. Om deze streek tot een goed einde te brengen, heeft hij met enige medeplichtigen een filmmaatschappij gesticht.

Aan de Via Tritone nabij de Piazza Colonna heeft een der bekendste juweliers uit Rome zijn zaak. Dezer dagen hield voor de winkel een pauselijk rijtuig stil. Fraai versierd en met lakeien op de bok. Een waardige kardinaal met spierwit haar stapte uit, gevolgd door een bisschop. Deze laatste verklaarde de verblijde juwelier het doel van het bijzonder bezoek. Zijne Eminentie de Kardinaal wenste een kostbaar geschenk uit te zoeken. Immers, de benoeming van den aartsbisschop van Latijns Amerika tot kardinaal zou spoedig plaats hebben, en nu zocht men naar een passend geschenk. De sieradenhandelaar haalde onmiddellijk zijn duurste stukken voor de dag.

De bisschop voerde het gesprek met den juwelier, terwijl hij tegen den kardinaal alleen Latijn sprak. De oude, in purper gehulde heer bracht van tijd tot tijd een geluidsversterker voor doven aan het oor. Dan glimlachte hij en knikte. Tenslotte was men het over de keuze eens: een oud kruis van zestigduizend gouden lire, een meesterwerk. Nu moet het voorwerp alleen nog aan den kardinaal staatssecretaris getoond worden. De kardinaal zou, terwijl de bisschop deze opdracht uitvoerde, in de winkel van den juwelier blijven wachten. Natuurlijk kon de koopman met den bisschop meegaan, en Monseigneur nodigde hem daartoe ook uit. Maar de juwelier sloeg dit hoffelijk af en zei, dat hij den kardinaal gezelschap zou houden.

Monseigneur steeg dus alleen in de pauselijke koets en kwam niet meer terug. Toen de juwelier den kardinaal vroeg, waar Monseigneur dan zo lang bleef, maakte Zijne Eminentie glimlachend een afwerende beweging met de hand, zwaaide met zijn hoorn en trachtte aldus den juwelier gerust te stellen. Deze werd tenslotte een beetje ongerust en besloot den kardinaal staatssecretaris op te bellen. Deze verwonderde zich ten zeerste, hij wist niets van een sieraad, niets van een bisschop en niets van een kardinaal. „Maar de heren zijn toch in een pauselijke kales komen aanrijden!" Dat was mogelijk, gaf de staatssecretaris toe, want zo'n rijtuig was uitgeleend aan een filmmaatschappij die reeds enige weken geleden daarom verzocht had en dien ochtend enkele opnamen gemaakt had. De koets was enige uren geleden in goede staat teruggebracht.

Een en ander was aanleiding genoeg om de politie in de zaak te betrekken. Het volgende kwam toen vast te staan: hoewel allerlei papieren aan het secretariaat waren afgegeven, bestond de filmmaatschappij niet. De „kardinaal" was zelf een slachtoffer: het was een dove, half kindse leidekker, die tien lire had gekregen om in de „film" voor kardinaal te spelen. De dief had het rijtuig weer afgeleverd, maar het juweel heeft hij meegenomen.

SPORT-RUBRIEK.

Officiele Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

Wedstrijd-Uitslagen.

Zondag, 3 Februari.

Comp. Ie Klasse. ASIENTO — GO-AHEAD 6 — 0

Stand Competitie-wedstrijden per 3|2|'35.

Iste klasse	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten
ASIENTO	14	9	3	2	25	16	21
R. C. C.	14	8	3	3	33	9	19
HERCULES	13	8	3	2	22	7	19
BISMARCK	14	6	4	4	18	16	16
TRAPPERS	14	6	3	5	16	15	15
VOLHARDING	14	5	1	8	24	18	11
M. S. V.	14	2	2	10	11	43	6
GO AHEAD	13	0	3	10	2	27	3

WEDSTRIJD - PROGRAMMA.

Zaterdag, 9 Februari.
MUNDO NOBO
Curaçaos XI vs. H. M. "DANAE"
Aanvang: 4.15 precies

Zondag, 10 Februari.
Curaçaos XI vs. H.M. "DANAE".
Aanvang: 4.15 precies

Van de Sportvereniging "HERCULES" is bericht ontvangen dat het Bestuur van deze Vereniging als volgt is samengesteld:

H. Weber — 1e. Voorzitter
O. Willems — 2e. „
I. A. Franka — Secretaris
A. Evertsz — Penningmeester
A. Franka —)
J. Hollander —) Commissarissen
I. Nieuw —)

Het Secretariaat is gevestigd: Juan de Ampuesstraat 5.

Het Bestuur.

INGEZONDEN.
Zondag 27 Januari.

ASIENTO . . . . VOLHARDING.
3 3

(*Gecorrigeerd*)

Asiento, ongelukkig voor 't doel, laat zich ondanks een grote voorsprong, een kosthaar punt ontfutselen.
Volharding houdt zich aan haar naam en weet door volharding gelijk te maken, terwijl iedereen Volharding overwonnen achtte.

Om 4.25 uur des namiddag nemen de spelers hun plaats op het veld in. Asiento wint de „toss" en verkiest tegen de wind in te spelen. Scheidsrechter ELFRINK geeft het sein tot beginnen en Volharding doet de aftrap, gevolgd door een aanval. Een mooie voorzet van de Volharding-linksbuiten, keeper Asiento staat er mooi voor, doch De Nieuwe trapt de bal voor hem weg en het leder belandt bij de Volharding-rechtsbuiten, die de bal in het net kopt. De stand is 1—0. Volharding heeft al vroeg de leiding genomen. Asiento trapt af en gaat tot de aanval over. Een prachtige voorzet van Kroon, keeper Elias slaat naar de bal, doch deze glijdt door zijn handen en kaatst van de doellat in het veld terug. De toelopende Nieuwenhof kopt de bal in het doel. Scheidsrechter Elfrink kent een vrije schop toe tegen Asiento, wegens buitenspel. Mijns inziens had de scheidsrechter het hier mis. Dat die speler waarschijnlijk in buitenspel-positie heeft gestaan, kan ik niet tegen spreken. Doch daar de bal via keeper (tegenstander) en doellat in het veld terugsprong, dunkt mij, dat buitenspel in deze uitgesloten was. Trouwens het spelen van de bal door een tegenstander heft het buitenspel op. Enfin, vergissing is menselijk. Volharding trapt af, Asiento bemachtigt het leder en onderneemt een aanval onder leiding van haar Benjamin (Nieuwenhof). Deze speelt de bal mooi midden door en Kroon loopt toe en deponeert het bruine monster in het net. 1—1 is de stand en de wedstrijd is pas 10 minuten oud. Volharding brengt de bal wederom aan het rollen en gaat op het vijandelijk doel af, een schot volgt, Teunisse redt ten koste van een hoekschop, deze wordt weer tot een hoekschop verwerkt, die niets oplevert. Asiento valt aan en blijft lange tijd voor het vijandelijk doel, doch tot doelpunten komt het niet. Volharding komt weer voor het Asiento-doel, een pracht schot van De Castro volgt, keeper Teunisse redt op de juiste wijze. Een vrije schop voor Volharding op ongeveer 24 meter van het doel, blijft zonder resultaat. Een keihard schot van de Castro, keeper Teunisse redt op meesterlijke wijze. Asiento valt aan, een te scherpe voorzet van Nieuwenhof loopt uit. Volharding trapt het leder in het veld in. De Wolf bemachtigt het leder en dringt keurig op, een pracht schot volgt, Volharding redt ten koste van een hoekschop. Deze levert echter niets op.

Volharding brengt een volgend bezoek aan het kamp der tegenstanders, de Asiento-backs lopen naar voren, de bal wordt naar de buitenspelstaande linksbuiten gespeeld, dit ontgaat de scheidsrechter, een schot volgt, de keeper redt keurig. Het spel verplaatst zich wederom, een kanonschot van De Vooys wordt te juister tijd tot corner verwerkt. Even nadat de corner is genomen, speelt een Volhardingspeler de bal met de hand. Een grove fout, welke Volharding een doelpunt kost.

Scheidsrechter kent zeer terecht een strafschop toe. Deze wordt door Opschoor keurig in een doelpunt omgezet en Asiento neemt de leiding.

Volharding trapt af en Asiento bemachtigt het bruine monster. Een trap naar voren en de bal belandt bij Kroon - Nieuwenhof. De Benjamin laat het over aan de veteraan, die een ren op doel onderneemt en keeper Elias heeft het nakijken. De stand is thans 3—1. Volharding doet alle moeite om de achterstand te verkleinen, en forceert een hoekschop, die echter geen resultaat heeft. Even hierna ontstaat er een botsing tussen Lambij en Henriquez, waarbij eerstgenoemde een tijdje op de grond blijft liggen. Mét dat hij opstaat, blaast de scheidsrechter rust.

Tweede helft.

Na vijf minuten rust nemen de partijen hun plaats weer in. Asiento brengt het leder aan het rollen, Volharding krijgt de bal te pakken en gaat op het Asiento-doel af. Laurens laat een opgelegde kans onbenut voorbij gaan. Asiento valt dan aan, maar heeft geen succes. Een volgende aanval van Asiento, Nieuwenhof heeft de bal in bezit. August loopt toe en door haken ontneemt hij hem de bal, dit ontgaat de scheidsrechter. Volharding gaat weer tot een aanval over. Keeper Teunisse redt nog op het nippertje. Asiento valt aan, Minguel redt ten koste van een corner, deze wordt door Kroon zeer slecht genomen en levert niets op. Een aanval van Volharding stuit op buitenspel. Volgende aanval levert een hoekschop op. Deze belandt voor het Asiento doel, er onstaat een scrimmage voor het doel en . . . . de bal ligt in het net. De scheidsrechter kent een doelpunt toe. Er wordt beweerd dat de bal met de hand in het doel werd geslagen, schrijver dezes kan daar echter geen difinitieve uitspraak van geven

Als dit werkelijk het geval was, treft de scheidsrechter, mijns inziens, in deze geen schuld; bij zoo'n scrimmage is het onmogelijk alle handsovertredingen te constateren. Het bordje aan de kleedkamer geeft de stand aan, 3—2! Volharding heeft hierdoor haar achterstand verkleind.

Asiento trapt wederom af en gaat op het doel van Volharding af, doet alle mogelijke moeite om de voorsprong te vergroten. Nieuwenhof gaat op het doel af, de bal rolt hem even te ver vooruit en keeper Elias grijpt tijdig in. Asiento blijft lange tijd voor het doel van Volharding, mooie kansen worden verknoeid, er zit thans haast geen verband meer in de voorhoede. Volharding loopt nu uit en komt op het vijandelijk terrein. De Wolf speelt de bal met de hand. Verkeerd Wolf! het had een doelpunt kunnen kosten. Het spel gaat dan op en neer, totdat Volharding weer aanvalt. Een verkeerde opstelling van de Asiento-backs stelt De Castro in de gelegenheid tussen de backs door te lopen en de bal netjes naar zijn partijgenoot Henriquez te spelen. Een keihard schot volgt en de stand is nu gelijk. Asiento trapt af, scheidsrechter Elfrink kondigt het einde aan en de partijen delen de punten.

Nabeschouwing.

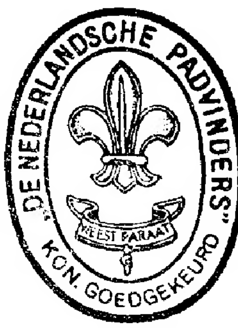
De Nieuwe was de ster van het veld, het deed eenieder genoegen deze speler in zijn oude vorm terug te zien, echter dient gezegd te worden dat de eerste goal van Volharding aan hem te wijten was. Hij had de bal voor de doelverdediger moeten laten gaan. De Wolf was als gewoonlijk de ruggegraat van de „rood-witten". Zijn spelverdeling beviel eenieder. Nieuwenhof, de Benjamin, was een van de besten in de voorhoede, gesteund door Opschoor heeft hij het doel van Volharding meermalen in gevaar gebracht, doch jammer dat zijn „Finishing touch" somwijlen iets te wensen overliet. Opschoor was zeer goed, voor het doel had hij echter geen geluk. De Vooys was te langzaam, doch zijn voorzetten waren dikwijls uitstekend. De backs waren goed, doch hebben nogal eens een verkeerde opstelling. Kroon was goed, doch schiet tegenwoordig slecht. De overigen waren middelmatig.

Bij Volharding was de „Good old Zeppelin" de ster. Hij speelde zoals vroeger en benutte alles wat te benutten was. Naast hem Laurens, die als gewoonlijk zeer rap was. Henriquez was zeer goed, zijn schoten waren bewonderenswaardig en wij zien zelden een schot als dat, waaruit het derde doelpunt ontstond. De middellinie was niet erg sterk, vooral de spil was alleen maar verdediger en geen voeder van zijn voorhoede. De backs konden er nogal door, Minguel heeft heel veel gevaar bezworen, August was niet slecht, doch „haken" moet hij afleren. Keeper Elias heeft ons verrast, wij hadden niet verwacht dat deze veteraan zijn taak zo goed zou volbrengen.

De leiding was bij scheidsrechter Elfrink in veilige handen, en niettegenstaande ik mij met zijn beslissing in het geval van het eerste doelpunt van Asiento, dat voor buitenspel geannuleerd werd, niet kan verenigen, kan ik slechts met lof over hem spreken.

C. G.

DE NEDERLANDSE PADVINDERS-VERENIGING.

AFDEELING
WILLEMSTAD — CURAÇAO.
GROEP I.
GROEP-NIEUWS van

Maandag 11 tot en met Zondag 17 Februari 1935.

Uit de leiderskamer.

Op *troepraad* is besloten om op Vrijdag, 15 Februari a.s. een filmavond gratis aan te bieden aan bevriende jongens, waarbij ook hun ouders welkom zijn. Kaarten daartoe, als bewijs voor toegang zijn verkrijgbaar bij padvinders der groep en op het Rif bij de leider.

Iedere jongen, welke hiervan gebruik wenst te maken, gelieve zich voor 15 Februari op te geven.

PATROUILLE BIJEENKOMSTEN:

Voor WOLVEN en HERTEN op Dinsdagavond van half zeven tot 8 uur.

Voor VOSSEN en ARENDEN op Woensdagavond van 6,30 uur tot 8 uur.

(Besteed je patrouille-avonden aan SEINEN en ZANGLIEDJES).

P.L, 'S ZETTEN KIMSPEL VOOR DE BIJEENKOMST KLAAR.

FILM VOORSTELLING der NED. PADVINDERS VERENIGING-AFD. WILLEMSTAD

wordt gehouden op Vrijdag, 15 Februari van half zeven tot 8 uur op Rifgebouw DE GROENE WIGWAM-BRUGWEG 1.

Slechts TOEGANG VOOR GENODIGDEN, voorzien van INTRODUCTIE KAART.

Programma: FILM van het GROOTE KAMP ARUBA-WILLEMSTAD. September 1934.

FILM van de intocht der vliegeniers en aankomst SNIP.

Verschillende leuke SHORTS.

LACHEN... LACHEN... LACHEN.

TROEPBIJEENKOMST:

Zondag 17 Februari 1935. *GROOTE DETECTIEVE OEFENING.*

Om 5 uur *in burger* bij het clubhuis verzamelen.

DE VAANDRIG ZAL ZICH VERMOMD IN EEN ZEKER STADSGEDEELTE BEVINDEN. TRACHT HEM OF TE SPOREN.

Om half acht op groepterrein verzamelen.

Ie HORDE DER AFDELING WILLEMSTAD CURAÇAO.

Dinsdag 12 Februari. Om half vijf op het Rif present zijn.

WEEK-END INSTRUCTIE en VUUR MAKEN.

Verhaal: DE WEDLOOP.

Vrijdag 15 Februari. Je mag om half zeven met 4 of 5 vriendjes naar de film komen kijken.

ZORG ER ECHTER METEEN VOOR, DAT JE ALLES VOOR HET WEEK-END BIJ JE HEBT.

WEEK-END FORT BEKENBURG.

Vertrek op Zaterdag, 16 Februari om 2 uur van DE WIGWAM.

Terugkeer op Zondag 17 Februari om 5 uur op 't groepterrein.

Goede Jacht.
AKEELA.

De Amsterdamse Kamer van Koophandel.

Nog weinig lichtpunten. — Handhaving van gouden standaard verdedigd.

De voorzitter van de Kamer van Koophandel te Amsterdam, de heer Gottfr H. Crone, stuurde ons, de in de gehouden vergadering der Kamer gebruikelijke Nieuwjaarsrede. Onzen dank daarvoor.

De heer Crone gaf een somber beeld van de toestand in de nijverheid en de wereldscheepvaart. Ook in de internationale handelspolitieke betrekkingen zijn weinig lichtpunten te ontdekken, al stemt het tot voldoening, dat in de Ver. Staten het inzicht begint door te breken, dat het verkeer tussen de volkeren op de duur alleen kan worden bevorderd door de goederenruil met het buitenland gemakkelijker te maken en de hoge invoerrechten te matigen. Wat Nederland betreft, prees de heer Crone de economische en monetaire politiek der regering. De grote meerderheid van ons volk is gekant tegen manipulaties met onze geldeenheid.

Spreker zeide, dat het wellicht gewenst ware, dit niet alleen door individuele uitingen, doch ook door een collectieve verklaring van een aantal vooraanstaande persoonlijkheden te bevestigen. Devaluatie noemde de heer Crone onecrlijk, onnodig en ondoeltreffend; zij zou de algemene ontredering slechts vergroten.

Over Curaçao zeide Spr:

De economische toestand van Curaçao was zeer bevredigend. Dank zij de grote bedrijvigheid bij de daar gevestigde petroleummaatschappijen en van het scheepvaartverkeer, bleven de eilanden Curaçao en Aruba zich gunstig ontwikkelen. De omzetten in de handel namen toe. Van werkeloosheid kan niet worden gesproken. In den loop van het thans begonnen jaar zullen de petroleumbedrijven belangrijke werken voor uitbreiding, onderhoud en vernieuwing doen uitvoeren, waarvoor waarschijnlijk een kleine immigratie van arbeiders nodig zal zijn. Op 30 September van het afgelopen jaar waren bij de Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij 2360 arbeiders in dienst, tegenover 2580 op dien dag van 1933. In het gehele gebied kwam, evenals in het vorige jaar, voor zover tot nu toe bekend slechts één faillissement voor.

De gouvernementsmiddelen vloeiden ruim. Over de eerste 9 maanden beliepen de ontvangsten ƒ 6,5 millioen, tegenover een raming van ƒ 4,8 millioen. Gedurende de overeenkomstige maanden van 1933 besomden de ontvangsten overeenkomstig de raming ƒ 4,9 millioen. De raming van de uitgaven over geheel 1934 is ƒ 7,6 millioen, tegen ƒ 6,5 millioen over 1933. De schuld van Curaçao aan het moederland, die op het eind van September 1933 ƒ 5,5 millioen bedroeg, was op het eind van die maand in het afgelopen jaar tot ƒ 2,6 millioen gedaald.

Ten slotte spoorde de heer Crone aan, niet al te zeer de nadruk te leggen op zwarigheden en nood. „Beter is het vastberaden vooruit te zien", aldus de voorzitter, „om de mogelijkheden te ontdekken, die ook thans nog bestaan".

Richard Hauptmann.

In het kleine, „Court House" van Flemington wordt het grootste sensatieproces gevoerd, dat Amerika de laatste tien jaren beleefd heeft: het proces Bruno Richard Hauptmann, die ervan beschuldigd wordt het kind van den Oceaanvlieger Lindbergh ontvoerd en vermoord te hebben.

Verscheidene jaren hebben de politie-autoriteiten met eindeloos geduld het net gespannen dat zich thans rond Hauptmann gesloten heeft en thans heeft de aanklacht vier belangrijke bewijzen tegen hem in handen: het bankbiljet, waarmee hij aan een benzinestation betaald heeft, het bankbiljet, dat bij zijn arrestatie op hem gevonden werd en de 14.590 dollars, die in zijn garage gevonden werden. Het vierde bewijsstuk bestaat uit de driedelige ladder, die in de nacht van de ontvoering op het buitengoed van Lindbergh achtergelaten werd.

Langzaam maar zeker heeft de politie gewerkt. De nummers der bankbiljetten, waaruit het aan de ontvoerders betaalde losgeld bestond, werden aan alle banken, zakenlui en winkels in den staat New York opgegeven en vooral den eigenaars van benzine-stations werd verzocht, steeds de autonummers hunner klanten te noteren, die met bankbiljetten betaalden. Het duurde niet lang, of de bankbiljetten kwamen aan het licht. Nu eens in een winkel, dan bij een bankfiliaal, in de zak van een kellner of in de cassa van een bioscoop. Aan de hand van deze ontdekkingen kon de politie vaststellen, dat de misdadiger in het stadsdeel Bronx leefde. Chemische en microscropische onderzoekingen op de bankbiljetten bewezen, dat zij begraven waren geweest en wel in een mechanische werkplaats.

Bovendien werd de bij het huis van Lindbergh gevonden ladder nauwkeurig onderzocht. Men vond uit, waar het hout ervan gegroeid was en welke zaagmolen het gezaagd had. Langzaam voegde zich de ene schakel in de andere. Eind 1933 was de politie, dank zij haar scherpzinnigheid, in het bezit van het volgende signalement van den misdadiger; „Een Duitse timmerman van onaanzienlijk voorkomen. 1.73 meter lang, spitse, smalle kin en holle wangen. Woont in Bronx, leeft zuinig, is uiterst behoedzaam in zijn handelingen. Hij geeft er de voorkeur aan rustige avonden in een Duits bierhuis door te brengen."

Op 15 September 1934 verscheen naar de „United Press" meldt, een blauwe Dodgewagen voor het benzinestation van Walter Lyle in Manhattan. De bestuurder vroeg twintig liter benzine en betaalde met een biljet van tien dollar.

Walter Lyle wierp er een blik op en merkte, naar wisselgeld zoekend op: „Je ziet die biljetten tegenwoordig weinig".

„Neen, bijna niet", antwoordde de vreemdeling. „Ik heb er zelf nog maar een paar over."

Lyle gaf klein geld terug en schreef, overeenkomstig het verzoek der politie, het nummer van de auto op het biljet: 4 U-13 41.

Zes uur nadat het biljet bij een filiaal der Corn Exchange Bank was ingeleverd, waren reeds drie groepen agenten van de bonds-, staats- en stedelijke politie op zoek naar de blauwe wagen. Zij vonden hem, toen hij juist de garage van zijn bescheiden woning in Bronx verliet. Vijf dagen lang werd iedere stap van Hauptmann bewaakt, die zonder argwaan in zijn stamcafé zat. Toen hij echter op den ochtend van de 18de September uitreed, drong plotseling een politie-auto, die zijn wagen inhaalde, de blauwe Dodge tegen het trottoir en dwong hem te stoppen. Politie-luitenant James Finn en zeven man sprongen bliksemsnel naar buiten en toen Hauptmann opkeek, blikte hij in de lopen van zeven revolvers.

„U wordt op het hoofdbureau verwacht", zei Finn.

De jacht die verscheidene jaren had geduurd, was ten einde.

Bruno Richard Hauptmann is een Duits timmerman, die zich zonder officieële toestemming in de Verenigde Staten ophield.

Hij werd in het jaar 1900 in de Saksische stad Kamenz geboren. Reeds op 16-jarige leeftijd, twee jaren na het uitbreken van de wereld-oorlog, trok hij het veldgrauwe uniform aan en nam tot de wapenstilstand deel aan de frontgevechten.

Kort na den terugkeer in zijn geboortestad raakte hij op de verkeerde weg. In Maart 1919 sloot hij zich aan bij een bekend misdadiger en begon een loopbaan, die hem weldra in de gevangenis zou brengen.

Wegens zijn goed gedrag in de gevangenis werd Hauptmann, die tot vijf jaar was veroordeeld, reeds in Maart 1923 op vrije voeten gesteld. Onmiddelijk daarop verviel hij echter weer in zijn oude fouten en werd reeds in Juni 1923 opnieuw gearresteerd.

Tot een veroordeling kwam het echter ditmaal niet, want Hauptmann slaagde erin te ontsnappen. Hij wist naar Hamburg te vluchten, waar hij zich als blinde passagier verstopte aan boord van een schip, dat bestemd was voor Amerika. Kort voordat men New York bereikte, werd hij ontdekt, gearresteerd en naar Hamburg teruggebracht. Hij verklaarde den kapitein van het schip echter, dat hij zijn poging bij de eerstvolgende gelegenheid zou herhalen en deed dit ook, zoodra hij in Hamburg aan wal gezet was. Deze keer werd hij door de scheeps officieren in zijn schuilplaats ontdekt, terwijl het schip nog in de haven lag. Hij onttrok zich aan een arrestatie door een sprong over boord en bereikte zwemmend de pier, waaraan hij zich acht uren lang vastklemde, tot hij ontdekt en uit het water werd gehaald.

Zijn derde poging werd met succes bekroond. Hij stal een „landingskaart", die hem het recht gaf, in New York aan land te gaan, kwam zonder ontdekt te zijn in Amerika aan en kreeg terstond werk in een verfstoffenfabriek in New Jersey. Spoedig maakte hij in de Duitse kolonie van New York vrienden en kennissen en trad, na enige jaren in het huwelijk met Anna Schoeffler, een kellnerin in een bakerij, annex restaurant in het Bronx-district.

Hauptmann, die schijnbaar weer eerlijk geworden was, werkte vlijtig als timmerman, tot de wereldcrisis ook hem werkloos maakte. Het ging hem daarom echter niet slechter. Integendeel, hij vertelde zijn vrienden, dat hij niet meer hoefde te werken. Hij had, naar hij beweerde, een systeem voor beursspeculatie ontdekt, dat genoeg opleverde, om aangenaam te leven. Betreffende zijn persoonlijke aangelegenheden zweeg hij echter als het graf.

Nadat de misdaden, die hij in Duitsland bedreven had, verjaard waren, begon Hauptmann alle voorbereidingen te treffen, om naar zijn vaderland terug te keeren. Hij vertelde zijn vrienden, dat hij Amerika moe was. In de late herfst van het afgelopen jaar wilde hij passage nemen naar het vaderland. Vóór hij echter de Verenigde staten verlaten kon, greep de politie toe en thans moet Bruno Richard Hauptman in de rechtszaal van Flemington voor zijn leven vechten.

Boekbeoordeling.

„Het Bankwezen in de Nederlandsche Koloniën", door Dr. Verrijn Stuart, (2e herziene druk) G. M. — G. Delwel, Wassenaar.

Bij Delwel te Wassenaar verscheen de tweede druk van „Bankwezen in de Nederlandsche Koloniën", door Dr. G. M. Verrijn Stuart. Het bedoelt een herziene uitgave te zijn van de in 1933 verschenen eersten druk. Herzien werd de eerste druk inderdaad op vele punten; „herzien", in den zin van gewijzigd, doch ook in den zin van aangevuld.

De schrijver heeft in deze tweede druk naar grotere volledigheid gestreefd, en door de in Nederlands-Indië werkende Chinese banken, alsmede het Volkscredietwezen daar te lande, en de in Oost- zowel als in West-Indië werkende banken voor lang crediet in zijn beschouwingen te betrekken, een ongetwijfeld waardevolle uitbreiding aan zijn werk gegeven. Met name trekt het hoofdstuk over het Volkscredietwezen in Nederlands-Indië de aandacht door de interesante, en zeker niet algemeen bekende functie en werkwijze, welke dit intermediair in de Indise samenleving blijkt te vervullen, resp, te volgen.

In opzet is het werk, vergeleken bij den eersten druk, niet veranderd. Het draagt in hoofdzaak een beschrijvend karakter; geeft een opsomming van wat er aan bank- en crediet-instellingen in de Nederlandse Koloniën is te vinden, met een nadere aanduiding van de functie, welke ieder harer vervult, en de wijze waarop zij aan haar taak beantwoorden Voor ieder vindt men in dit werkje als 't ware een korte historische schets, dank zij welke schelsmatige behandeling het 'n practisch uitgangspunt kan vormen voor wie zich met behulp van de bestaande monographiën of andere bronnen van informatie een vollediger beeld van één harer zou willen vormen. Een rijke opsomming van studiemateriaal helpt den belangstellende daarbij op weg.

Vervolgcursus „DON BOSCO".

Zondag 10 Februari om 5 uur vergadering in de R. K. Volksbond. Zij die zich reeds hebben opgegeven of zich nog willen opgeven worden daartoe uitgenodigd.

Bespreking: Regeling der lessen.
HET BESTUUR.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 10—16 Februari 1935.

S. S.	Aank.	Van	Aank	Naar
Britannic	10	New-York	10	Cristobal
Volendam	10	New-York	10	Cristobal
Falcon	10	Maracaibo	10	New-York
Simon Bolivar	10	Amsterdam	11	P. Limon
El Libertador	11	Maracaibo, Aruba	11	Aruba, Maracaibo
Barait	12	St. Kitts, St. Eustatius, Saba, St. Martin, Bonaire	—	Curaçao
Barneveld	13	Amsterdam	13	Cristobal, Costa del Pacifico
Atlas	13	S. Haiti, S. Domingo	—	Curaçao
Midas	13	N. Domingo, Haiti	—	Curaçao
Astrea	13	New-York	13	Aruba, Maracaibo
Costa Rica	14	P. Limon	14	Amsterdam, Hamburg
El Libertador	14	Maracaibo, Aruba	14	Aruba, Maracaibo
Miranda	14	Maracaibo	—	Curaçao
Sesostris	14	Hamburg	14	P. Barrios
Alemania	—	Curaçao	14	Maracaibo
Amor	15	Maracaibo	15	New-York via P. Cabello
Dalvangen	15	Paramaribo	15	New-Orleans
Delftdijk	15	Londen	15	Cristobal, Costa del Norte
Atlas	—	Curaçao	15	Haiti
Midas	—	Curaçao	15	N. Dom, P. Rico, S. Dom.
Ruahine	15	Londen	16	Cristobal, New-Zealand
Barait	—	Curaçao	16	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius, St. Kitts.

De tuchtscholen in Frankrijk.

De hel op aarde.

Enkele dagen, eer Rollin Minister van Koloniën werd, richtte hij, als afgevaardigde, aan den toenmaligen Minister van Justitie, Chéron, een vraag, die niet moeilijk te beantwoorden schijnt en toch allerpijnlijkst is: „Hoeveel kinderen zijn er in de loop der laatste tien jaren in de Franse publieke en particuliere tuchtscholen en opvoedingsgestichten door mishandeling of zelfmoord gestorven?"

Het is hoog tijd geworden, dat er een dergelijke vraag gesteld werd. Zoals gewoonlijk, was er weer nodig, dat eerst een schandaal uitbrak. Of liever, door de speurzieke neus van sommige kindervrienden — Minister Rollin is er één van — werd een der vele schandalen aan het licht gebracht, die in de Franse tuchtscholen helaas aan de orde van den dag blijken te zijn. Te Belle-Ile in het opvoedingagesticht zijn gevallen van zware mishandeling, van verminking en sadisme voorgekomen, waarvan de droge mededeling al afschuw aanjaagt. En sinds deze dingen bekend zijn geworden is er een lange reeks van getuigen opgestaan, slachtoffers uit andere tuchthuizen, die dergelijke gevallen bericht hebben, met naam, plaats, data en omstandigheden. Er is een feitenmateriaal bijeengebracht, dat men niet meer van de hand kan wijzen, alleen al door zijn omvang.

Minister Chéron had reeds te Belle-Ile twaalf surveillanten afgezet, en naar verscheidene andere tuchtscholen een speciale inspecteur gezonden. Nu de publieke verontwaardiging zich van de zaak heeft meester gemaakt, zal men haar niet goed meer in den doofpot kunnen gaan stoppen. Trouwens Minister Léméry Chérons opvolger' heeft als een zijner hervormingen — hij is er vele van plan — die der tuchtscholen beloofd.

Want er gebeuren dingen in deze internaten, zoo barbaars, dat men ze in een geciviliseerden staat niet zoeken zou. De inspecteur, die van tijd tot tijd zijn ronde door de tuchtscholen maakt wordt er door een beleefd personeel ontvangen, dat hem voorzichtig langs de deuren leidt, die niet open mogen gaan. In het Maison Paternelle (!) te Mettray heeft nog niemand anders dan de slachtoffers het cachot gezien, dat zes meter onder de grond ligt, volmaakt donker, en waar kinderen voor twee, drie dagen, soms zelfs een week achtereen levend begraven worden. Of te Eysses het onderaards hol, waar de jongens met de handen op de rug gebonden, met de ratten om hun stuk brood moeten vechten. Of de hongercellen te Belle-Ile, zonder lucht of licht, waar knapen in de jaren van hun groei dagenlang zonder brood en z o n d e r w a t e r worden opgesloten, in den zomer, wanneer de hitte er onverdraaglijk is, en in den winter, wanneer zij er verkleumen! Een jonge arbeider, die van zijn veertiende tot achttiende jaar in Val d'Yerre verbleef, heeft er een ingewandenziekte opgedaan, waaraan hij thans ongeneeslijk ziek ligt; een ander mist een vinger van zijn rechterhand, die hem is afgeslagen met een ijzeren lineaal. Deze laatste vertelt, dat de surveillant X. jongens graag zo zeer de vingers kneusde, dat zij hun werk niet konden doen, en dan als straf voor deze kwaadwilligheid „peloton" kregen. Deze duivelse straf bestaat hierin, dat men van 's morgens zes tot 's avonds zeven in een kringetje moest lopen, met één kwartier oponthoud, 's middags, om een droog stuk droog brood te eten en een glas water te drinken. Men stelle zich voor, dat een straf van vijf tot zeven dagen peloton niets bijzonders is . . . Maar er bestaan nog andere geraffineerde straffen. Zo laat men de jongens b.v. te Frasne een half uur lang, soms nog meer, met gebogen knieën staan, de armen omhoog gestrekt, een zwaar blok hout op iedere hand. Wie omvalt of knielen durft, krijgt de stok te voelen. De stok! In sommige tuchtscholen bestaat een tarief van stokslagen. Te Belle Ile niet. Men slaat er, tot de delinquent bewusteloos wordt. Te Frasne is in '26 een negenjarige jongen die zijn hete soep niet gauw genoeg at, door de surveillant tot bloedens toe geslagen. Het kind is niet meer opgestaan.

Er zijn méér getuigenissen van mishandelingen met dodelijke afloop. Te Mettray is een jongen gestorven door een trap tegen de buik, een andere, die al ziek was, werd met een blok ijs mishandeld, waarop hij een dag later stierf. Dezelfde surveillant heeft deze twee gevallen op zijn geweten. Het duidelijkst van alles spreekt wel het feit, dat de jongens alles doen, om in het lazaret te komen. Er zijn er, die zich in het oog lieten steken, de vingers braken, grote brandwonden toebrachten, om toch maar voor een week te ontsnappen aan hun dagelijkse pijnigingen. En talrijk zijn de pogingen tot zelfmoord.

Er zijn misdadige elementen onder deze kinderen, die doorgaans erfelijk belast zijn. Maar anderen komen er geheel onschuldig in: dat zijn de kinderen zonder familie, die zich op een of andere wijze strafbaar maken. Een jongen van elf jaar, die een koffiemolen steelt. Een van veertien, die zonder kaartje in de trein wordt gevonden. Dergelijke kleinigheden brengen hen in de tuchtschool, waar zij opgeborgen blijven tot hun achttiende jaar. Dat er dan niet veel meer terecht komt van kinderen, die jarenlang mishandelingen hebben aangezien en ondervonden, spreekt vanzelf. De tuchtscholen zijn de beste voorbereiding voor Cayenne.

Doch wat het antwoord betreft, dat de Minister van Justitie uit de verschillende tuchtscholen zal ontvangen, en welk antwoord in de staatscourant gepubliceerd zal moeten worden, ofschoon men het met nieuwsgierigheid tegemoet ziet, weet men toch van tevoren reeds, wat men er reeds van te denken heeft. De meeste bewoners der tuchtscholen zijn verlaten kinderen of wezen, de openbare armenzorg komt voor hen op. Men kan zich voorstellen, hoe weinig opzien hun sterven baart, en dat het niet veel meer betekent dan een papieren mededeling ter wille van de orde.

Minister Rollin heeft over al deze dingen in het publiek gesproken. Hij is de stichter van de parlementaire vereniging ter bescherming van de jeugd, en het geval van Belle-Ile is hem zeer ten harte gegaan. Nu de Minister er zich heeft voorgespannen, met uitdrukkelijk goedvinden en aanmoediging van Minister Léméry, bestaat er kans, dat tenminste deze hervorming der kinderstrafkolonies geheel en grondig doorgevoerd zal worden. Zij is betrekkelijk de gemakkelijkste hervorming, die op het programma staat.

Bridgewoede in de Engels sprekende landen.

HET GEZIN VERWAARLOOSD.
HET GELD VERSPEELD.
VAN TIJDVERDRIJF TOT HAZARDSPEL

In de Engels-sprekende landen gaan er eindelijk van alle zijden stemmen op tegen het hand over hand toenemen van de bridgerage. Zelfs Mrs. Culbertson richt zich tegen dit misbruik dat steeds verder om zich heen grijpt. „De bridgewoede gaat te ver, er moet iets tegen gedaan worden!" luiden haar eigen woorden. Toch is zij over het bridgespel als zodanig, dat zij het spel der intelligentie noemt, nog steeds even enthousiast. Zij keert zich alleen tegen de overdrijvingen. „De bridgewoede is aangegroeid als een lawine," zo zegt zij, „en heeft waarden met zich meegesleurd, die door niets te vervangen zijn. Kinderen zijn beroofd van de verzorging en de belangstelling hunner moeders, echtgenoten worden achteruitgezet, prachtige boeken blijven ongelezen en stoffig in de kast staan — de mensen verleren de kunst om gedachten uit te wisselen en talloze huisvrouwen vergeten de kookkunst, omdat de speeltafel haar te weinig tijd overlaat. Bridge moet niets anders zijn dan wat afleiding en opfrissing in het leven van allen dag, een training voor de hersens en aangename tijdpassering; het moet echter steeds één wieltje in de grote machinerie blijven en mag nooit een der hoofdzaken worden. Het bridgespel moet een dienaar zijn van de bridgespeler en mag nooit zijn meester worden."

Aan overdrijving op dit gebied maken zich voornamelijk vrouwen schuldig, aangezien zij meer de vrije beschikking over haar tijd hebben dan de mannen, die voor de overgrote meerderheid aan de bepaalde werkuren zijn gebonden. De vrouwen stellen belangrijker verplichtingen en het werk, dat zij moeten doen, uit om zich inplaats daarvan aan de bridgetafel te zetten. Hierdoor wordt zeer vaak het huishouden verwaarloosd; het eten is slecht en vluchtig toebereid en voor de kinderen heeft de moeder geen tijd meer over. Het valt niet te lochenen, dat het bridgespel op deze wijze het gezinsleven verwoest. Het gaat overigens niet alleen om den tijd dien het bridgen verslindt. Vrouwen die zeven namiddagen per week aan de bridgetafel zitten, spelen meestal om geld en het is niet zeldzaam, dat zij haar huishoudgeld verspelen. Zij trachten dan op het tekort uit te zuinigen en haar man en kinderen worden onvoldoende gevoed.

Hier komen nog allerlei nadelen van geringere betekenis bij, ook bestaat, evenals bij menig ander spel, ook bij bridge de verzoeking om in gezelschap te spreken over de gespeelde partijen. Er zijn mensen, die met elkaar over niets anders spreken dan over bridge. Dat wordt op den duur vervelend en is bovendien hoogst onbeleefd tegenover eventuele niet-bridgers in het gezelschap, voor wie het natuurlijk niet aangenaam is, als een onderwerp, dat hen absoluut niet interresseert, lang en breed wordt afgehandeld. Er zijn vrouwen, die enthousiast verklaren: „Ik zou 24 uur van den dag kunnen bridgen!" maar zo is niet iedereen.

Een vaststaand feit is ook, dat de meeste bridgers nerveus worden. Vandaar dat men soms de beschaafdste mensen heftig over het spel hoort twisten. De spelers geraken in een overprikkelden toestand, wat er mede een bewijs voor is, dat het spel te ernstig — niet als een spel — word opgevat en dat men er een te grote plaats aan inruimt. Mrs. Culbertson, die over de gehele zaak zeer gezonde opvattingen heeft, waarschuwt er dan ook voor, om het bridgespel min of meer als een hazardspel op te vatten. Niemand moet voor een hoger tarief spelen, dan zijn beurs toelaat. Wie meer op het spel zet, dan hij met een glimlach kan uitgeven, heeft de eerste stap gedaan om zijn zenuwen te ruïneren. Het mag bij het bridgen er niet om te doen zijn, geld te winnen. Het gaat uitstekend om de „eer van het spel", of beter gezegd om de bekwaamheid daarin. Er zijn weliswaar vele mensen, die spelen voor een tarief, dat in hun omstandigheden te hoog is. Zij maken vroeg of laat speelschulden en spelen dan door, om weer uit de knel te raken. Voor zulke spelers in het bridgespel echter niet uitgevonden.

Mrs. Culbertson denkt bij haar waarschuwingen aan Engeland en Amerika en daar heersen ook de meeste misstanden. Ook hier zijn er echter vele vrouwen, die aan het bridgespel een te grote plaats in haar leven inruimen. Laten zij zo verstandig zijn, om zich van het begin af grenzen te stellen en te voorkomen, dat zij ooit aan het spel verslaafd raken.

Leert de dingen, die gezegd worden over de ondeugd, toepassen op uzelven, want het zou lang niet goed zijn, ze alleen maar toe te passen op anderen, wier innerlijk gij zodoende beoordeelt. Het oordeel vellen over uwe evennaaste zou u immers bloot stellen aan de vertroebeling en bezoedeling van uw eigen ziel!

In dezelfde mate als ge wilt ontvangen moet ge geven; wilt ge een gehele ziel, geef dan geheel een leven.

Satyre en humor.

Zolang de kranten bestaan hebben, schijnen ze ook last te hebben gehad van ingezonden stukken van schrijvers niet alleen, maar ook van poëten.

Goed bedoeld is het enige wat men dikwijls van dergelijke gedichten zeggen kan; maar de bombast en valse rethoriek is het opnemen niet waard. Maar juist zijn de dichters van de grootste prullen zelf het allermeest met hun oeuvre ingenomen en worden zeer ernstig beledigd, wanneer de redacteur het gedicht weigert. En dan denkt de redactie maar: „het papier is toch geduldig".

Zo'n „geduldig" gedicht lazen we in de Curaçaosche Courant van 1824.

Den Generaal P. R. Cantz'laar en Gemalin, te Aruba den 16den Augustus 1824, met dit volgend lied vereerd door Juffer A. C. E. Lampen.

(Wijze: God save the King.)

1

Eerwaardig Heer en Hoofd!
Aruba's Opperhoofd
Hier in ons kring.
Ach dat uw liefde en deugd
Steeds zij den troost en vreugd
Die ons omring.
Wij smeken het Albestuur
Voor U heil dat eeuwig duur
Dat nimmer ons liefdevuur
Voor Cantz'laar doof.

2

Ontvang deez' dure wens
Door geen vlijtaal begrens
Uit grond des hart.
Dat steeds U heil vermeer
Dat wij u steeds vereer
De rampen tart.
Al juichend zingen wij
Al wenschen roepen wij
Bestendig bidden wij
Dat Cantz'laar leef!

3

Aan U ook zij toegewijd
Ons gulle erkenlijkheid
Verdienstelik Vrouw!
Blijf steeds met uw Gemaal
Der burg'ren steun en paal
Daar wij opbouw.
Op dat elks hart getuig
In liefde met U buig
Voor Land en Koning juig
Leef Neerlands Vorst.

Dit prul ontving echter in de Curaçaosche Courant van 11 September het volgende rake antwoord.

Aan Mejuffrouw A. C. E. Lampen

te Aruba.

Mejuvrouw Lampen! hoor naar mij,
Voor dat gij aan de poëzij
Uw teed're krachten wilt besteden,
En in der muzen tempel treden,
Ga liever nog ter school een jaar. —
Apollo's leer is U te zwaar.
Leer eerst het Nederduitsch goed spellen;
't Publiek zal dan geen vonnis vellen,
Van 't geen aan uw gedicht ontbreekt,
Dat nu vol grove fouten steekt. —
Had gij uw liedjes slechts geschreven,
Om 't aan uw vrienden af te geven,
Het kon nog gaan; maar nu dat gij
't Gezonden hebt ter Drukkerij,
Om 't in de krant te laten drukken
Ziet ieder dat gij loopt op krukken,
De zangberg is te steil en glad,
De toegang is een moeilijk pad.
Lees eerst de dichters en dichtressen,
En doe uw voordeel met hun lessen,
Maak met van Merken een begin,
Dit is de raad van uw vriendin

Cornelia.

Scheidingsklacht.

„U beweert dus", zei de rechter, „dat uw man u geslagen heeft."

„Ja, Edelachtbare".

„En waarmede heeft hij u geslagen?"

„Met een motto, Edelachtbare."

„Met wat?"

„Met een motto, dat kent u toch, dat is zoo'n houten bord dat aan den muur hangt en waarop staat „de heilige eendracht is het zout, dat huis en hof in wezen houdt?"

Voor een kind te begrijpen.

De bezoeker wachtte reeds meer dan een kwartier. Ongeduldig wendde hij zich tot de privé-secretaris en vroeg:

„Is uw patroon misschien nu te spreken?"

„Ik zei u toch al, dat zijn vrouw juist met hem telefoneert."

„En ik hoor geen woord zeggen."

„Ik zeg immers: zij telefoneert met hem."

Woordenspel.

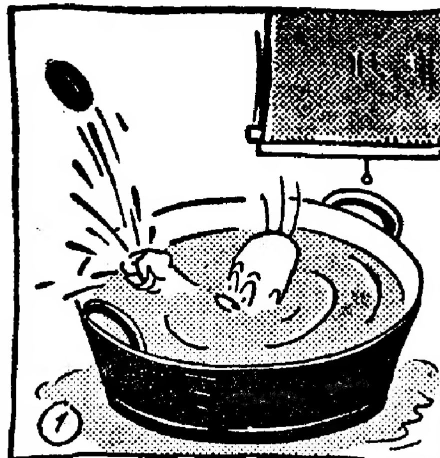
„Lieve juffrouw, mij ontbreekt de manier van uitdrukken van den indruk, die u op mij maakt".

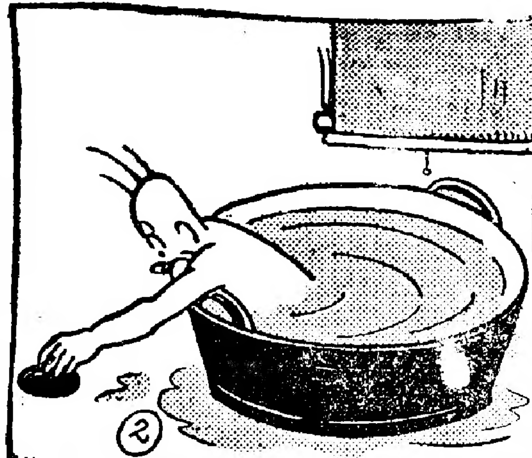
„En waarschijnlijk ook het inzicht op het weinig uitzicht, dat ik u kan geven".

Radio en geographie.

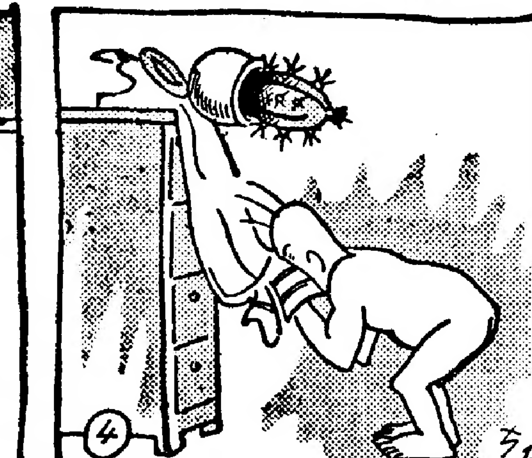
Meester: „Waar ligt Parijs?"

Jantje: „Meester, vader zoekt 't iedere avond in de radio, maar hij kan 't maar niet vinden."

Adamson neemt zijn Jaarlijks bad.